

E-Stories

Göçmen Üniversite Öğrencilerinin Dil ve Teknoloji Kullanım
Becerilerinin Desteklenmesinde Dijital Öyküleme

ERASMUS+ KA220-HED

Yükseköğretimde iş birliği ortaklıkları

Dil Eğitimcileri İçin Rehber Kitap

Yükseköğretimde Dil Öğrenimi, Dijital Okuryazarlık ve
Kültürlerarası Yetkinliğin Bütünleştirilmesi

Referans Numarası:

2023-1-TR01-KA220-HED-000167303

**Avrupa Birliği tarafından
finanse edilmektedir**

Erasmus+ / Avrupa Dayanışma Programı kapsamında Avrupa Komisyonu tarafından desteklenmektedir. Burada yer alan içerik yazarın görüşlerini yansıtmaktadır ve bu görüşlerden Avrupa Komisyonu ve Türkiye Ulusal Ajansı sorumlu tutulamaz.

İçindekiler

Bölüm 1: Giriş	1
1.1 E-Stories Projesi	1
1.1.1 E-Stories projesinin ele aldığı sosyal ve eğitsel gereksinimler	1
1.1.2 E-Stories projesinin amaçları ve beklenen etkileri	2
1.1.3 E-Stories projesinin temel pedagojik ilkeleri	2
1.1.4 E-Stories projesi yararlanıcıları	3
1.2 Dil eğitimcileri için rehber kitap	4
1.2.1 Dil eğitimcileri rehber kitabının amaçları	4
<i>Önerilen teknik araçlar</i>	5
1.2.2 Beklenen etki	5
1.2.3 Rehber kitabın yapısı	5
1.2.4 Bu rehber nasıl kullanılmalıdır?	5
Bölüm 2: Dijital Öyküleme (DST)	7
2.1 Dijital öyküleme (DST) nedir?	7
2.2 Yükseköğretimde ve dil öğreniminde dijital öykülerin pedagojik değeri	8
2.2.1 Öğrenci katılımının ve motivasyonunun artırılması	8
2.2.2 Yabancı dil gelişimi	8
2.2.3 Yaratıcılık, eleştirel düşünme, ve dijital okuryazarlık	9
2.2.4 Sosyo-duygusal iyi oluş ve aidiyet duygusu	9
2.2.5 Sonuç	9
2.3 Teorik çerçeve	9
2.3.1 Yabancı dil öğreniminde yapılandırmacı ve sosyal yapılandırmacı kuramlar	9
2.3.2 Yapılandırmacı ve sosyal yapılandırmacı ilkeler çerçevesinde dijital öyküleme	10
2.4 Dijital öyküleme yoluyla yabancı dil öğretiminde iyi uygulama örnekleri	12
2.4.1 Türkiye	13
2.4.2 Almanya	13
2.4.3 İspanya	13
2.4.4 Yunanistan	13
2.4.5 Sırbistan	13
2.4.6 Sonuç	14
2.5 E-Stories kursunun bileşenleri	14
2.5.1 E-Stories kursunun amaçları	14
2.5.2 E-Stories kurs modülleri	14
Bölüm 3: Örnek ders planları ve öğretim önerileri	16
3.1 Dijital öyküleme (DST) ile öğretime giriş	16
3.2 Örnek ders planları	17
3.3 Eğitimciler için pratik öneriler	17

3.3.1 Çok kültürlü ortamlarda sınıf yönetimi	17
3.3.2 Yaratıcılığı ve işbirliğini teşvik etme	18
3.3.3 Öykülemenin teknoloji ile bütünleştirilmesi	18
Bölüm 4: E-öğrenme platformunun (Moodle) kullanımı	20
4.1 E-Stories Moodle platformunun amacı	20
4.2 E-Stories Moodle platformuna genel bakış	20
4.3 Kurs yapısı ve modüller	20
4.4 Modüllere genel bakış	21
4.5 Öğrenme materyalleri ve etkinlikler	21
4.6 Platformun öğretim amaçlı kullanımı	22
4.7 İlerlemenin izlenmesi ve değerlendirme	22
4.8 Teknik destek ve sorun giderme	22
Bölüm 5: Sonuçlar ve kaynaklar	23
5.1 Temel değerlendirmeler ve projenin etkisi	23
5.2 Pedagojinin uygulamayla bütünleştirilmesi: WP2 ve WP3	23
5.2.1 WP2 - Kurs modülleri: Yapılandırılmış pedagojik uygulama	24
5.2.2 WP3 - E-öğrenme platformu: Dijital öğrenme altyapısı	24
5.3 Dijital öyküleme için önerilen teknik araçlar	25
5.3.1 Hikaye planlama ve hikaye panosu oluşturma araçları	25
5.3.2 Ses kayıt ve düzenleme araçları	25
5.3.3 Video oluşturma ve düzenleme araçları	26
5.3.4 Sunum ve animasyon araçları	26
5.3.5 İşbirliğine dayalı platformlar	26
5.3.6 Araç seçiminde pedagojik hususlar	27
5.4 Sürekli Mesleki Gelişim	27
5.4.1 Dijital Öyküleme: Kuramsal temeller ve pedagojik yaklaşımlar	27
5.4.2 Dil öğrenimi ve TESOL bağlamlarında dijital öyküleme	28
5.4.3 Dijital öyküleme ve dil becerilerinin geliştirilmesi	28
5.4.4 Dijital öyküleme, kapsayıcılık ve göçmen/mülteci eğitimi	28
5.4.5 Görev temelli öğrenme, proje temelli öğrenme ve dijital öyküleme	29
5.4.6 Öğretmen eğitimi, TPAB (TPACK) ve dijital pedagoji	29
5.4.7 Kurs tasarımı, planlama ve eğitim çerçeveleri	29
5.4.8 Dijital öykülemeye ilişkin literatür ve meta-analiz çalışmaları	30
5.5 Geleceğe bakış: Yenilikçiliğin sürdürülebilirliği	30
6. Referanslar	31

Bölüm 1: Giriş

1.1 E-Stories Projesi

[E-Stories Projesi](#) (*E-Stories - Digital Storytelling in Supporting Immigrant University Students' Language and Technology Use Skills*), dil edinimi, dijital okuryazarlık ve kültürlerarası iletişimi yenilikçi bir eğitim çerçevesinde bir araya getiren bir Erasmus+ KA220-HED girişimidir.

Proje, uluslararası öğrencilerin medya tabanlı yaratıcı öyküleme yoluyla dilsel, dijital ve kültürlerarası becerilerini geliştirmelerini amaçlamaktadır. Beş yükseköğretim kurumu ve bir sivil toplum kuruluşundan (STK) oluşan konsorsiyum, dil öğretimi, teknoloji ve kültürlerarası eğitim alanlarındaki uzmanlıklarını bir araya getirerek kaynakların farklı bağlamlara uyarlanabilir, kapsayıcı ve sürdürülebilir olmasını sağlamaktadır. Her kurum yalnızca akademik uzmanlığıyla değil, aynı zamanda yerel bakış açıları ve pratik deneyimleriyle de katkıda bulunarak kurs tasarımı, rehber kitap ve eğitim materyallerinin farklı ülkeler ve eğitim bağlamları için uygun ve uyarlanabilir olmasına yardımcı olmaktadır.

Proje resmi olarak 31 Aralık 2023 tarihinde başlamıştır. Temel amacı, uluslararası yükseköğretim bağlamlarında ortaya çıkan ihtiyaçlara yanıt vermektir. Ana dili İngilizce olmayan öğrenciler yalnızca hedef dili öğrenmede değil, aynı zamanda çeşitli dijital araçlar, platformlar ve beklentiler arasında gezinmede de zorluk yaşamaktadır. Aynı zamanda yükseköğretim kurumları, dijital okuryazarlığın artık isteğe bağlı değil, temel bir yeterlilik olduğunu kabul etmektedir. Bu nedenle E-Stories, uluslararası öğrencilerin hem dilsel hem de teknolojik ihtiyaçlarını bütüncül bir yaklaşımla ele alacak şekilde tasarlanmıştır.

Burada uygulayın:

[Örnek ders planları](#)

1.1.1 E-Stories projesinin ele aldığı sosyal ve eğitsel gereksinimler

Modern yükseköğretim giderek daha uluslararası bir yapıya dönüşmektedir. Öğrenciler farklı ülkelerden gelmekte, farklı diller konuşmakta ve çeşitli dijital deneyimlere sahip olmaktadır. Aynı zamanda iletişim biçimleri, öğrenme ortamları ve sosyo-kültürel beklentiler de değişmiştir. Dijital araçlar, multimedya platformları, sosyal medya ve çevrimiçi iş birliği artık akademik yaşamın ayrılmaz bir parçasıdır.

Bu bağlamda dil öğrenimi, yalnızca dilbilgisi, okuma, yazma, dinleme ve konuşma becerilerine odaklanan geleneksel yaklaşımların ötesine geçmelidir. Öğrencilerin fikirlerini, hikâyelerini ve kimliklerini dijital ortamlar üzerinden ifade edebilmeleri ve çok dilli, çok modlu iletişim ortamlarında etkili iletişim kurabilmeleri önem kazanmaktadır.

Dijital hikâye anlatımı bu noktada güçlü bir öğrenme aracı sunar. Öğrenciler kişisel ve kültürel anlatılar oluştururken yalnızca dili değil; aynı zamanda dijital tasarım, medya

okuryazarlığı (görsel, ses ve video seçimi ve düzenleme), iş birliği, eleştirel düşünme ve izleyici farkındalığı gibi becerileri de geliştirirler.

Uluslararası öğrenciler için hikâye anlatımı, geçmişleri ile yeni kültürel ve dilsel ortamları arasında bir köprü görevi görür. Bu süreç, onların hem dil hem de dijital becerilerini geliştirirken deneyimlerini anlamlandırmalarına, paylaşımlarına ve bütünleştirmelerine yardımcı olur.

1.1.2 E-Stories projesinin amaçları ve beklenen etkileri

1.1.3 E-Stories projesinin temel pedagojik ilkeleri

E-Stories projesinin pedagojik tasarımı, bilgiyi öğrenen bireyin deneyim, etkileşim ve yansıtma yoluyla aktif olarak yapılandırdığı yapılandırmacı ve sosyal yapılandırmacı öğrenme teorilerine dayanmaktadır (teorik detaylar için bkz. Bölüm 2).

Bu çerçevede proje, aşağıdaki altı temel pedagojik ilkeyi benimsemektedir:

- 1 Entegre Dil ve Dijital Okuryazarlık:
Öğrenciler hedef dili dijital üretim süreçleri aracılığıyla öğrenirler. Hikâye anlatımı projeleri, dil kullanımı ile dijital becerilerin birlikte geliştirildiği çok modlu görevlerdir.
- 2 Etkileşimli ve İşbirlikçi Pedagoji:

Öğrenme; atölyeler, grup çalışmaları ve akran iş birliği yoluyla gerçekleşir. Öğrenciler geri bildirim paylaşır, anlam üretir ve çalışmalarını birlikte geliştirir.

- 3 Öğrenci Tarafından Üretilen İçerik:
Öğrenciler pasif alıcılar değil, aktif üreticilerdir. Kendi dijital hikâyelerini tasarlayarak yaratıcılıklarını ve kişisel deneyimlerini öğrenme sürecine dahil ederler.
- 4 Kültürel ve Kimliksel Yansıma:
Hikâye anlatımı, öğrencilerin kültürel kimliklerini ifade etmelerine olanak tanır. Bu süreç empati, güven ve kültürlerarası anlayışı güçlendirir.
- 5 Otantik Dil Kullanımı ve Yeterlilik Gelişimi:
Dil öğrenimi, anlamlı ve gerçek yaşam temelli görevler üzerinden gerçekleşir. Senaryo yazma, anlatma ve düzenleme süreçleri dil gelişimini destekler.
- 6 Teknolojik ve Dil Üretim Becerileri:
Öğrenciler dijital araçlar kullanarak metin, ses ve görselleri birleştiren multimedya içerikler üretir ve dijital yeterlilik kazanır.

☞ Bu ilkeleri öğretimde uygulayın :

[Eğitimciler için pratik ipuçları](#)

1.1.4 E-Stories projesi yararlanıcıları

Projenin temel yararlanıcıları, dilsel, dijital ve kültürlerarası becerilerini geliştirmek isteyen uluslararası ve göçmen üniversite öğrencileridir. Eğitimciler, kapsayıcı ve teknoloji destekli öğretim yöntemlerine erişim sağlayarak fayda görür. Kurumsal düzeyde ise üniversiteler, müfredatlarını modernize etme ve kültürel çeşitliliği destekleme fırsatı elde eder.

Bölüm 1.2 ve 1.3'te tartışıldığı gibi, bu etkiler birbirine bağlıdır: dil ve dijital becerilerin geliştirilmesi, öğrencilerin akademik katılımını ve kültürlerarası etkileşimini doğrudan artırır.

1.2 Dil eğitimcileri için rehber kitap

Dil eğitimcileri için hazırlanan rehber kitap, projenin pedagojik yaklaşımını uygulamaya dönüştüren temel bir çıktıdır. Bu kaynak, öğretmenlerin dijital hikâye anlatımı (DST) yöntemlerini dil öğretimine entegre etmelerine yardımcı olmayı amaçlamaktadır.

Rehber kitap; teknik araçlar, ders materyalleri ve örnek ders planları içermekte olup, farklı eğitim bağlamlarına uyarlanabilir bir yapı sunmaktadır.

1.2.1 Dil eğitimcileri rehber kitabının amaçları

Rehber kitabın temel amacı, dil öğretmenlerinin yalnızca dilsel yeterliliklerini değil, aynı zamanda teknolojik ve mesleki yeterliliklerini de geliştirmelerine destek olarak öğretim yöntemlerini güçlendirmektir.

Daha spesifik olarak, rehber kitap aşağıdaki hedefleri amaçlamaktadır:

1. Dil ve teknolojiyi entegre etmek: Eğitimcilere dijital hikâye anlatımını (DST) dil öğretimine entegre edebilmeleri için somut stratejiler, dijital araç setleri ve yöntemler sunmak. Bu entegrasyon, dil öğrenimini daha ilgi çekici, özgün ve öğrencilerin gerçek yaşam deneyimleriyle ilişkili hâle getirmeyi hedeflemektedir.
2. Dil eğitimcilerine pratik kaynaklar sunmak: Sınıfta doğrudan uygulanabilecek ders materyalleri, teknik kaynaklar ve örnek ders planlarından oluşan yapılandırılmış bir kaynak koleksiyonu sunmak. Bu materyaller esnek ve uyarlanabilir şekilde tasarlanmış olup, öğretmenlerin bunları öğrencilerin yaşına, dil yeterlilik düzeyine, kültürel geçmişine ve öğrenme bağlamına göre uyarlamasına olanak tanımaktadır.
3. Kapsayıcı ve kültürlerarası uygulamaları teşvik etmek: Dil eğitimcilerini, göçmen ve uluslararası öğrenciler arasında sosyal katılımı ve kültürlerarası anlayışı destekleyen yaklaşımlarla donatmak. Hikâye anlatımı yalnızca pedagojik bir yöntem olarak değil, aynı zamanda sınıf içinde farklı kültürel kimliklerin değer görmesini ve paylaşılmasını sağlayan bir araç olarak ele alınmaktadır.
4. Dil eğitimcilerinin mesleki yeterliliklerini geliştirmek: Eğitimcilerin TPAB (Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi) yeterliliklerini geliştirmelerini desteklemek ve teknolojiyi öğretim süreçlerine daha güvenli ve etkili biçimde entegre etmelerini sağlamak. Öğretmenler, rehber kitapla etkileşim kurarak mesleki becerilerini güçlendirir ve çok kültürlü sınıfların karmaşıklıklarını yönetmeye daha hazır hâle gelirler.
5. Geniş erişilebilirlik sağlamak: Rehber kitabı İngilizce ve konsorsiyuma dahil tüm ulusal dillerde Açık Eğitim Kaynağı (OER) olarak sunmak. Bu sayede Avrupa ve ötesindeki eğitimciler tarafından erişilebilir olması sağlanır. Proje web sitesinde e-kitap formatında yayımlanarak açık, ücretsiz ve sürdürülebilir bir kaynak hâline gelir ve geniş bir kullanıcı kitlesine ulaşır.
6. Yaygınlaştırma ve kapasite geliştirmeyi desteklemek: Rehber kitabı, eğitim oturumları ve çevrimiçi öğrenme fırsatlarıyla destekleyerek en az 500 eğitimcinin dijital pedagoji ve yenilikçi dil öğretimi konularındaki yeterliliklerini geliştirmesini sağlamak. Bu faaliyetler, teorik bilgiyi uygulamaya dönüştürerek rehber kitabın etki gücünü artırmaktadır.

Önerilen teknik araçlar

1.2.2 Beklenen etki

Rehber kitapta

- Yüksek kaliteli, çok dilli bir eğitim kaynağı oluşturmak
- En az 500 eğitimcinin mesleki kapasitesini geliştirmek
- Avrupa genelinde yenilikçi bir eğitimci ağı oluşturmak

1.2.3 Rehber kitabın yapısı

Bu kılavuz, E-Stories felsefesini eğitimciler için kapsamlı bir kaynağa dönüştürmektedir.

- Bölüm 2: Teorik arka plan
- Bölüm 3: Ders planları ve uygulamalar
- Bölüm 4: E-öğrenme platformu
- Bölüm 5: Sonuçlar ve kaynaklar

Her bölüm, teori, uygulama ve etki arasında tutarlılık sağlayarak burada özetlenen temel ilkeler üzerine inşa edilmiştir.

1.2.4 Bu rehber nasıl kullanılmalıdır?

Dil eğitimcileri için hazırlanan rehber kitap, baştan sona geleneksel bir ders kitabı olarak okunmak üzere tasarlanmamıştır. Bunun yerine, eğitimcilerin kendi öğretim bağlamlarına ve öğrenci profillerine göre gerektiğinde yararlanabilecekleri dinamik bir araç kutusu ve yaratıcı fikirler deposu niteliğindedir. Tasarımı bilinçli olarak esnektir; böylece öğretmenler tek bir yönetime bağlı kalmadan farklı yaklaşımları uyarlayabilir, birleştirebilir ve deneyimleyebilirler.

Eğitimciler rehberde farklı şekillerde yaklaşabilir:

1. *Pratik bir araç seti olarak.* Acil çözüm arayan eğitimciler, örnek ders planları, dijital araç açıklamaları ve sınıf içi etkinliklere ilişkin bölümlere başvurabilirler. Bu içerikler doğrudan sınıf uygulamasına aktarılabilir veya yerel ihtiyaçlara göre uyarlanabilir.
2. *Bir fikir deposu olarak.* Rehber kitap, yaratıcılığı, dijital hikâye anlatımını ve kültürlerarası etkileşimi teşvik eden çeşitli stratejiler sunan bir “fikir havuzu” işlevi görmektedir. Eğitimciler, dijital hikâye anlatımı (DST) proje örneklerini, yenilikçi etkinlikleri ve değerlendirme önerilerini inceleyerek kendi öğretim hedeflerine en uygun olanları seçebilirler.
3. *Mesleki gelişim kaynağı olarak.* Rehber kitap yalnızca pratik öneriler sunmakla kalmaz, aynı zamanda teorik temeller ve pedagojik gerekçeler de sağlar. Eğitimciler, DST’nin dil öğrenimini nasıl desteklediğini, öğrenci motivasyonunu nasıl artırdığını ve kapsayıcılığı nasıl güçlendirdiğini daha derinlemesine anlamak için bu kaynaktan yararlanabilirler. Bu yansıtıcı boyut; atölye çalışmaları, akran öğrenme oturumları veya bireysel mesleki gelişim süreçleri için güçlü bir temel oluşturur.

4. *Esnek bir referans kılavuzu olarak.* Rehber kitap, e-kitap formatında ve konsorsiyuma dahil tüm ulusal dillere çevrilmiş olması sayesinde çevrimiçi ortamda kolayca erişilebilir, içerik içinde gezilebilir ve anahtar kelimelerle arama yapılabilir bir yapıya sahiptir. Eğitimciler, ders planlama sürecinde, müfredat tasarımında veya yeni dijital araçları keşfederken ihtiyaç duydukları bölümlere seçici olarak başvurabilirler.

Eğitimcilerin bu rehberi yalnızca bireysel kullanım için değil, aynı zamanda ekip tartışmaları ve profesyonel öğrenme toplulukları içinde de kullanmaları teşvik edilmektedir. Bu süreçte eğitimciler, önerilen etkinliklerin uygulanmasına ilişkin deneyimlerini paylaşabilir, bunları farklı bağlamlara uyarlayabilir ve hatta sunulan fikirlerden ilhamla yeni uygulama varyasyonları geliştirebilirler.

Bu yaklaşım sayesinde rehber kitap, kuralcı bir el kitabı olmaktan ziyade; deneyimi, uyarlamayı ve yeniliği teşvik eden, sürekli gelişen canlı bir araç seti olarak konumlanmaktadır. Her eğitimci, herhangi bir anda bu materyalden ne ölçüde yararlanacağına kendisi karar verebilir. Bu esneklik, içeriğin farklı sınıf ortamlarında, kültürlerde ve öğrenci gruplarında geçerliliğini ve uygulanabilirliğini korumasını sağlar.

Bu rehberi nasıl kullanmak istersiniz?

 Pratik faaliyetlerle başlayın → [Bölüm 3](#)

 Teoriyi keşfedin → [Bölüm 2](#)

 Dijital araçları keşfedin → [Bölüm 5](#)

 Çevrimiçi platformu kullanın → [Bölüm 4](#)

Bölüm 2: Dijital Öyküleme (DST)

2.1 Dijital öyküleme (DST) nedir?

Dijital hikâye anlatımı (DST), anlatıyı video, ses ve dijital metin gibi multimedya araçlarıyla birleştirerek geleneksel hikâye anlatımının modern bir evrimini temsil etmektedir (Robin, 2006). Kişisel anlatılar, tarihî belgeler ve öğretici hikâyeler gibi farklı türleri içeren DST, her biri farklı eğitim amaçlarına hizmet eden bir yapıya sahiptir (Robin, 2016). Bu yaklaşım, öğrencileri araştırma, iletişim ve dijital beceriler açısından aktif olarak sürece dahil ederek yaratıcı katılımı teşvik eder. Öğrenciler dijital hikâyeler üretip paylaşarak kendilerini ifade etme becerilerini geliştirir, akranlarından geri bildirim alır ve işbirliğine dayalı öğrenme süreçlerine katılırlar. Ayrıca DST, farklı öğrenme stillerine hitap ederek başarı duygusunu desteklerken eleştirel düşünme, okuryazarlık ve işbirliği becerilerini de güçlendirir (Mello, 2001).

Tarihsel olarak hikâye anlatımı, bilgi, değerler ve kültürel mirasın aktarılmasında önemli bir rol oynamış; iletişim becerilerini ve empatiyi destekleyerek toplumsal birlik ve kapsayıcılığı güçlendirmiştir (Mello, 2001). 1990'lı yıllarda yaşanan teknolojik gelişmelerle birlikte Lambert ve Atchley (2009), geleneksel anlatı tekniklerini dijital araçlarla birleştirerek dijital hikâye anlatımına (DST) öncülük etmiştir. DST, özellikle dil öğrenimi, yaratıcı katılım ve sanat temelli eğitim bağlamlarında etkili bir yöntem olarak öne çıkmaktadır (Boydell vd., 2015; akt. de Jager, 2017). Literatürde DST; kişisel katılım, çok modluluk ve teknolojinin anlamlı iletişim için entegrasyonu ile tanımlanmaktadır (Brailas, 2021; Normann, 2011; Ohler, 2007).

E-Stories Projesi kapsamında yürütülen sistematik incelemeler de dâhil olmak üzere son dönem araştırmalar, DST'nin özellikle dil becerilerinin geliştirilmesi, kültürel farkındalığın artırılması ve sosyal entegrasyonun güçlendirilmesindeki pedagojik önemini vurgulamaktadır (Castillo-Rodríguez & Rubio-Gragera, 2023; Sánchez-Rivas vd., 2023). Dil eğitiminde DST; kelime dağarcığı, dilbilgisi, dinleme, konuşma, okuma ve yazma becerilerini desteklemektedir. Öğrencilerin planlama, senaryo yazma, düzenleme ve sunma gibi süreçlere aktif katılımı, hem dilsel hem de dijital yeterliliklerin gelişimini sağlamaktadır. Örneğin araştırmalar, kelime dağarcığı (Sembiring & Simajuntak, 2023), dinlediğini anlama (Basyoni vd., 2022; Hussain vd., 2021), konuşma becerileri (Nair & Yunus, 2021), okuma motivasyonu (Ginting vd., 2021; Indriani & Suteja, 2023) ve yazma becerilerinde (Tanrikulu, 2022) önemli gelişmeler olduğunu göstermektedir. Bu süreç aynı zamanda yaratıcılık, problem çözme ve eleştirel düşünmeyi de destekler.

Dil becerilerinin ötesinde DST, kültürel farkındalığın gelişmesine de katkı sağlar. Öğrenciler hem kendi kültürel kimlikleri üzerine düşünme hem de başkalarının kültürel deneyimlerini anlama fırsatı bulur; böylece kültürlerarası diyalog, duyarlılık ve somut olmayan kültürel mirasın korunması desteklenir (Humairoh, 2023; Karakuş vd., 2020). DST ayrıca marjinalleştirilmiş seslerin görünürlük kazanmasına katkı sağlar; cinsiyet, etnik köken ve ırk temelli kalıp yargıları sorgulayarak kültürel çeşitliliğe saygıyı güçlendirir ve küresel vatandaşlık bilincini destekler (Rodriguez vd., 2021). Bunun yanı sıra, katılım ve ifade için eşit fırsatlar sunarak dijital uçurumun azaltılmasına yardımcı olur.

Sosyal entegrasyon ve kapsayıcılık da DST'nin önemli kazanımları arasındadır. Özellikle göçmen ve azınlık öğrenciler, kişisel deneyimlerini anlatarak empatiyi güçlendirir, sosyal uyumu artırır ve aidiyet duygusu geliştirirler (Selçuk vd., 2023). Horizon 2020 tarafından desteklenen MEMX projesi gibi büyük ölçekli girişimler, yerel ve göçmen toplulukların DST süreçlerine birlikte katılımının karşılıklı anlayış ve kültürel etkileşimi güçlendirdiğini göstermektedir (Bala vd., 2024). Ayrıca DST, interaktif öğrenmeyi ve kültürel mirasla etkileşimi destekler (Katifori vd., 2020).

Sonuç olarak DST, yalnızca geleneksel hikâye anlatımının dijital bir uyarlaması değil, aynı zamanda güçlü bir pedagojik yeniliktir. Dil yeterliliğini geliştirir, kültürel farkındalığı artırır, sosyal kapsayıcılığı destekler ve dijital okuryazarlığı güçlendirir. Dil eğitimini kültürel ve sosyal boyutlarla bütünleştirerek öğrencileri kapsayıcı, çeşitli ve dijitalleşmiş toplumlara aktif katılım için hazırlar ve 21. yüzyıl eğitimine anlamlı ve etkili bir yaklaşım sunar.

2.2 Yükseköğretimde ve dil öğreniminde dijital öykülemenin pedagojik değeri

DST, öğrenmeyi otantik, kişisel bağlamlara yerleştirerek motivasyonu, katılımı ve dil yeterliliğini artırır. Öğrenciler, anlatı oluşturma ve multimedya üretimi yoluyla kelime dağarcığı, akıcılık ve yazma becerileri kazanırlar. Son olarak, yaratıcılığı, eleştirel düşünmeyi ve dijital okuryazarlığı teşvik ederken, işbirliğine dayalı öyküleme yoluyla sosyal ve duygusal refahı güçlendirir (Fokides, 2016; Kendrick vd., 2022).

Gerçek sınıf örneklerini görün:

[İyi uygulamalar](#)

2.2.1 Öğrenci katılımının ve motivasyonunun artırılması

DST'nin, öğrencilerin kişisel deneyimlerini ve ilgi alanlarını öğrenme sürecine dahil etmesi sayesinde katılımı önemli ölçüde artırdığı görülmektedir. Kendrick ve ark. (2022), DST projelerine katılan mülteci öğrencilerin yüksek düzeyde katılım ve öğrenme motivasyonu gösterdiğini raporlamıştır. DST, duygusal farkındalığı ve bireysel öz-yeterliliği destekleyerek öğrenciler ile öğrenme süreçleri arasında güçlü bir bağ kurar; böylece motivasyonu ve aktif katılımı artırır.

2.2.2 Yabancı dil gelişimi

DST, dil öğrenimini anlamlı ve gerçek yaşam bağlamlarına yerleştirerek dil gelişimini destekler. Kendrick ve ark. (2022), mülteci öğrencilerin DST aracılığıyla hem hikâyelerini ifade edebildiğini hem de hedef dilde yeterliliklerini geliştirdiğini göstermiştir. Benzer şekilde Martinidou (2022), göçmen öğrencilerin yer aldığı işbirlikçi DST çalışmalarının dil açısından zengin ortamlar yaratarak iletişimsel yeterliliği geliştirdiğini ortaya koymuştur.

2.2.3 Yaratıcılık, eleştirel düşünme, ve dijital okuryazarlık

DST, yaratıcı düşünme ve eleştirel analiz becerilerini geliştirirken dijital okuryazarlığı da güçlendirir. Öğrenciler dijital araçları kullanarak ortak içerik üretimi sürecinde teknoloji yeterliliklerini geliştirirler (Kendrick vd., 2022). Fokides (2016), DST'nin öğrencilerin kişisel

deneyimlerini dijital ortama aktarmalarına olanak tanıyarak hem kendini ifade etme hem de eleştirel düşünme becerilerini geliştirdiğini vurgulamıştır.

2.2.4 Sosyo-duygusal iyi oluş ve aidiyet duygusu

DST, öğrencilerin duygusal dayanıklılığını ve aidiyet duygusunu güçlendirir. Kendrick ve ark. (2022), mülteci öğrencilerin kimlik inşası ve duygusal ifade süreçlerinde DST'den yararlandığını belirtmiştir. Martinidou (2022), işbirlikçi DST çalışmalarının öğrenciler arasında sosyal destek ve başarı duygusunu artırdığını göstermiştir. Ayrıca Fokides (2016), DST'nin anlatı temelli bir ifade aracı olarak duygusal farkındalığı ve öz düzenlemeyi desteklediğini ortaya koymuştur.

2.2.5 Sonuç

Genel olarak DST, öğrencilerin akademik, duygusal ve sosyal ihtiyaçlarını bütüncül bir yaklaşımla ele alan güçlü bir pedagojik model sunmaktadır. Dil yeterliliğini, dijital okuryazarlığı, yaratıcılığı ve eleştirel düşünmeyi desteklerken; aynı zamanda öz ifade, kimlik gelişimi, dayanıklılık ve aidiyet gibi sosyo-duygusal becerileri de güçlendirmektedir. İşbirliğine dayalı anlamlı öğrenme deneyimleri sayesinde DST, yükseköğretim ve dil eğitimi bağlamlarında kapsayıcı ve etkili bir öğretim yaklaşımı olarak öne çıkmaktadır.

2.3 Teorik çerçeve

2.3.1 Yabancı dil öğreniminde yapılandırmacı ve sosyal yapılandırmacı kuramlar

Yapılandırmacılık ve sosyal yapılandırmacılık, son elli yılda eğitim alanını derinden etkileyen iki temel öğrenme kuramıdır. Dewey (1929) ve Piaget'in (1980) temel fikirlerinden geliştirilen ve Bruner (1986) tarafından daha da ileri taşınan yapılandırmacılık, öğrencilerin bilgiyi deneyim, yansıtma ve çevreleriyle etkileşim yoluyla aktif olarak yapılandırdıklarını ileri sürer. Bu yaklaşıma göre öğrenme, bilgilerin pasif biçimde aktarılması değil; uygulamalı katılım, keşif ve çoklu bakış açılarını içeren aktif ve sorgulamaya dayalı bir süreçtir (McKillop, 2005; Phillips, 1995).

Vygotsky'nin çalışmalarına dayanan sosyal yapılandırmacılık ise öğrenmenin sosyal olarak aracılanan bir süreç olduğunu vurgular. Buna göre bilgi, belirli kültürel ve sosyal bağlamlar içinde iş birliği, iletişim ve ortak anlam inşası yoluyla birlikte oluşturulur (Mohammed & Kinyo, 2020). Bu yaklaşımda diyalog ve iş birliği, bilişsel gelişimin temel araçları olarak kabul edilir.

Yapılandırmacı sınıflarda öğrenciler keşfeder, deney yapar ve yansıtıcı düşünme süreçlerine katılırken; öğretmenler ezberci yaklaşımlar yerine eleştirel düşünmeyi ve sorgulamayı destekleyen bir kolaylaştırıcı rol üstlenir (Aljohani, 2017). Sosyal yapılandırmacı ortamlarda ise öğrenciler grup tartışmaları, proje çalışmaları, münazaralar ve akran öğrenmesi gibi iş birliğine dayalı etkinliklere katılır (Kapur, 2018; Kelly, 2012). Bu süreçler demokratik katılımı, hoşgörüyü ve yansıtıcı düşünmeyi destekleyerek empati ve iletişim becerilerini geliştirir.

Her iki yaklaşım da bazı temel özellikleri paylaşır: bilgi aktarılmaz, birlikte inşa edilir; öğretmen ve öğrenci arasında otorite paylaşılır; çoklu temsil biçimleri teşvik edilir; yansıtma

ve üstbiliş öğrenmenin merkezinde yer alır (Tam, 2000). Bu nedenle öğrenme, dinamik, bağlamsal ve gerçek yaşam durumlarına aktarılabilir bir süreç olarak görülür.

Yabancı dil öğretiminde bu kuramlar, iletişimsel ve görev temelli yaklaşımlarla güçlü bir uyum içindedir. Öğrenciler anlamlı iletişim ve problem çözme yoluyla dilsel yeterlilik geliştirir ve öğrenilen bilgiyi gerçek yaşam durumlarıyla ilişkilendirir (Kaufman, 2004). Ön bilgi ve yaşam deneyimleri, yeni dilsel ve kültürel öğrenmenin üzerine inşa edildiği temel bir yapı oluşturur (Cummins, 2007).

Donato (1994) tarafından tanımlanan “iskele kurma (scaffolding)” yaklaşımı bu çerçevede kritik bir mekanizmadır. Öğrenciler, yapılandırılmış destek, geri bildirim ve akran etkileşimi sayesinde mevcut yeterlilik düzeylerinden daha bağımsız performansa doğru ilerlerler. Bu süreçler sayesinde yapılandırmacı ve sosyal yapılandırmacı kuramlar, öğrenenleri yetkin, özerk ve kültürel olarak duyarlı iletişimciler hâline getirir.

Yapılandırmacılık	Sosyal Yapılandırmacılık
⇒ Deneyim yoluyla öğrenme	⇒ Etkileşim yoluyla öğrenme
⇒ Kolaylaştırıcı olarak öğretmen	⇒ Bilginin birlikte inşası
⇒ Yansıma	⇒ Diyalog

2.3.2 Yapılandırmacı ve sosyal yapılandırmacı ilkeler çerçevesinde dijital öyküleme

Dijital hikâye anlatımı (DST), yapılandırmacı ve sosyal yapılandırmacı ilkelerin çağdaş eğitimde somut bir uygulaması olarak değerlendirilebilir. DST, öğrencileri pasif bilgi alıcılarından aktif bilgi üreticilerine dönüştürür.

Yapılandırmacı açıdan DST, öğrencilerin otantik, deneyimsel ve yansıtıcı öğrenme yoluyla anlam geliştirmelerine olanak tanır. Öğrenciler metin, görsel, ses ve videoyu birleştirerek dijital hikâyeler üretirken dilsel ve bilişsel süreçleri yaratıcılık ve kişisel yorumla bütünleştirirler. Bu çok modlu ve uygulamalı süreç, eleştirel düşünme, sorgulama ve problem çözme becerilerini destekler (Bruner, 1986; Dewey, 1929; Lambert, 2009; Piaget, 1980; Robin, 2006).

Sosyal yapılandırmacı açıdan DST, iş birliği ve iletişimi merkeze alır. Öğrenciler dijital hikâyeleri birlikte planlar, tasarlar ve üretir; anlamı müzakere eder, fikir paylaşır ve bilgiyi birlikte inşa eder (Vygotsky, 1978; Mohammed & Kinyo, 2020). Bu süreç, hem dil yeterliliğini hem de kültürlerarası yetkinliği geliştirirken empati ve karşılıklı anlayışı da güçlendirir.

Yansıma ve üstbiliş, hem yapılandırmacı kuramların hem de DST uygulamalarının temel bileşenleridir. Öğrenciler planlama, geri bildirim, revizyon ve değerlendirme süreçlerine aktif olarak katılarak öz farkındalıklarını geliştirirler. DST’nin kişisel ve bağlamsal yapısı, yeni bilgilerin önceki deneyimlerle ilişkilendirilmesini sağlayarak öğrenmeyi daha anlamlı ve kalıcı hâle getirir (Aljohani, 2017; Cummins, 2007).

Ayrıca DST, öğrenci merkezli öğrenme ve paylaşılan otorite ilkesini destekler. Öğrenciler konu, tema ve ifade biçimlerini seçerken; öğretmenler rehberlik, teknik destek ve yapıcı geri

bildirim sağlayarak kolaylaştırıcı rol üstlenir. Bu yapı, öğrenci özerkliği ve sorumluluk duygusunu güçlendirir.

Genel olarak DST, yapılandırmacı ve sosyal yapılandırmacı kuramları bütünleştirerek yalnızca dil yeterliliğini değil; dijital okuryazarlığı, yaratıcılığı, eleştirel düşünmeyi ve sosyoduygusal iyi oluşu da destekler. Böylece öğrencilerin kimliklerine ve seslerine değer verilen kapsayıcı öğrenme ortamları oluşturur.

Özetle DST, teorik kavramları etkili sınıf uygulamalarına dönüştürerek yapılandırmacı ve sosyal yapılandırmacı yaklaşımları işlevsel hâle getirir. Öğrencileri hem akademik başarıya hem de dijital ve kültürel açıdan zengin toplumlara aktif katılıma hazırlar.

2.3.3 Dil öğretimi ve öğrenimi bağlamlarında DST'nin önemi

DST, dil eğitiminde dönüştürücü bir yaklaşım olarak giderek daha fazla kabul görmektedir. DST, kelimeleri, görüntüleri, sesleri ve videoları birleştirerek öğrencilerin anlamlı hikâyeler oluşturmalarına ve paylaşımlarına yardımcı olurken aynı zamanda dilsel, dijital ve kültürlerarası beceriler geliştirir. Değeri, sadece dil öğrenimini değil aynı zamanda yaratıcılığı, motivasyonu ve 21. yüzyıl yeterliliklerini de desteklediği eğitim bağlamlarında açıkça görülmektedir.

2.3.3.1 Dil becerilerinin desteklenmesi

DST'nin en önemli katkılarından biri, dört temel dil becerisini aynı anda geliştirmesidir (Sabari & Hashim, 2023). Öğrenciler senaryo yazımı, anlatım ve akran dinlemeleri yoluyla okuma, yazma, konuşma ve dinleme becerilerini bütünleşik biçimde kullanır.

Araştırmalar DST'nin sözlü akıcılığı, kelime dağarcığını ve telaffuzu geliştirdiğini göstermektedir (Kallinikou & Nicolaidou, 2019; Nair & Yunus, 2021). Ayrıca yazma becerilerini güçlendirir (Munajah, Sumantri & Yufiarti, 2023) ve çok modlu içerikler aracılığıyla okuduğunu anlamayı destekler (Radaideh, Al-Jamal & Sa'di, 2020).

2.3.3.2 Motivasyon ve katılımın artırılması

DST, öğrencileri dilin pasif tüketicileri olmaktan çıkarıp aktif üreticilere dönüştürür. Bu durum öğrenci katılımını artırır ve öğrenmeye yönelik motivasyonu güçlendirir. Özellikle pandemi döneminde çevrim içi öğrenme süreçlerinde motivasyonu sürdürmede etkili olduğu gösterilmiştir (Adara vd., 2022). Ayrıca iş birliği temelli yapısı sayesinde öğrenme sürecini daha sosyal ve keyifli hâle getirir (Azliza vd., 2019).

2.3.3.3 Kültürlerarası yetkinlik ve kimlik oluşumu

DST, öğrencilerin kişisel ve kültürel kimliklerini ifade etmelerine olanak tanır ve kültürlerarası farkındalığı artırır (Kendrick vd., 2022). Öğrenciler kendi deneyimlerini, kültürel anlatılarını ve sosyal temaları hikâyeleştirerek hem dil pratiği yapar hem de kültürel ifade geliştirir.

Bu süreç, empatiyi güçlendirir ve farklı bakış açılarını anlamayı destekler (Grigsby vd., 2015). Böylece DST, hem dilsel hem de kültürlerarası yeterliliğin gelişimine katkı sağlar.

2.3.3.4 Dijital okuryazarlığın geliştirilmesi

DST, öğrencileri günümüz dijital dünyası için gerekli becerilerle donatır. Dijital hikâye üretimi; metin, ses ve görsel öğelerin entegrasyonunu gerektirir ve böylece teknik yeterlilikleri geliştirir. Aynı zamanda içerik tasarımı ve sunumu sırasında eleştirel düşünme becerilerini de destekler (Alshaye, 2021; Dakich, 2008; akt. Yuliani & Hartanto, 2021). DST'nin önemli bir özelliği, hem teknik üretim hem de eleştirel değerlendirmeyi aynı anda içermesidir (Shelby-Caffey vd., 2014). Öğrenciler araştırma, senaryo yazımı ve içerik üretimi süreçlerine katılarak problem çözme ve üst düzey düşünme becerilerini geliştirir (Robin, 2006).

2.3.4 Sonuç

DST, yalnızca yenilikçi bir öğretim tekniği değil, aynı zamanda bütüncül bir eğitim yaklaşımıdır. Dil öğrenimini yaratıcılık, kültürlerarası etkileşim, motivasyon ve dijital okuryazarlık ile birleştirir. Böylece sınıfları daha etkileşimli, üretken ve işbirlikçi öğrenme ortamlarına dönüştürür.

Eğitimciler için bu yaklaşım, geleneksel dilbilgisi odaklı yöntemlerin ötesine geçerek öğrencileri aktif hikâye anlatıcıları olarak merkeze alan bir öğretim anlayışını ifade eder. Bu sayede DST, dil öğrenimini yalnızca etkili değil, aynı zamanda anlamlı ve geleceğe dönük bir deneyim hâline getirir.

Teorinin pratiğe dönüşümü:

[Kurs modülleri](#)

Bunu sınıf ortamlarında uygulayın:

[DST ile Öğretim](#)

2.4 Dijital öyküleme yoluyla yabancı dil öğretiminde iyi uygulama örnekleri

DST aracılığıyla yabancı dil eğitimindeki iyi uygulamalar, yapılandırılmış pedagojik tasarım, dijital araçların yenilikçi kullanımı ve kanıtlanmış etkinlik ile karakterize edilir. Açık eğitim hedeflerini dil öğrenme çıktılarıyla birleştirir, yaratıcılığı ve işbirliğini teşvik eder ve farklı eğitim bağlamlarına uyarlanabilir. Türkiye, Almanya, İspanya, Yunanistan ve Sırbistan'dan verilen aşağıdaki örnekler, DST'nin pratikteki etkili uygulamalarını göstermektedir.

2.4.1 Türkiye

Türkiye'de Erasmus+ projesi [Storyland](#), kültürlerarası yetkinliği ve dijital okuryazarlığı teşvik ederken yetişkinlerin İngilizce öğrenmesini desteklemek için dijital bir araç seti geliştirdi. [TÜBİTAK destekli](#) bir program, geleceğin İngilizce öğretmenlerini Pixton ve Scratch gibi platformları kullanarak yaratma, yazma ve anlatma olmak üzere üç aşamada hikaye tasarımları için eğitti. Bu girişim, DST'yi doğrudan öğretmen eğitiminin içine yerleştirmiştir. Diğer yenilikçi uygulamalar arasında, çocukların okuduğunu anlamasını geliştirmeye yardımcı olan dijital bir hikaye kütüphanesi olan [Okuvaryum](#) ve ikinci dil eğitimini güçlendirmek için görsel ve dijital anlatıları entegre eden *VISI-Teaching* yer almaktadır.

2.4.2 Almanya

Almanya'da [StoryTimeE](#) projesi, tabletlerin ilköğretim İngilizce sınıflarında işbirliğine dayalı hikaye oluşturmayı nasıl kolaylaştırabileceğini gösterdi. Proje motivasyon, akıcılık ve sözlü üretim üzerinde olumlu etkiler göstermiştir. Benzer şekilde, Baden-Württemberg eyaleti de kelime dağarcığını ve telaffuzu geliştiren yapılandırılmış DST ders üniteleri oluşturmuştur. Diğer projeler DST'nin etkisini genişletti: [MuxBooks](#), kapsayıcı öğrenmeyi desteklemek için multimedya öyküleme uygulamaları, açıklayıcı video girişimleri işle ilgili dil yeterliliklerini ve profesyonel iletişim becerilerini geliştirdi.

2.4.3 İspanya

İspanya, eğitim seviyeleri arasında geniş bir uygulama yelpazesi sunmaktadır. Navarra Üniversitesi'nde uluslararası öğrenciler, yurt dışı eğitim deneyimleri hakkında [otobiyografik dijital öyküler](#) üreterek hem dilsel gelişimi hem de kimlik gelişimini desteklediler. İlköğretimde, [Storytelling Robots](#), öğrencileri motive etmek ve İngilizce iletişimi güçlendirmek için robotik, görsel-işitsel üretim ve hizmet öğrenimini birleştirdi. Valencia Üniversitesi'nde stajyer öğretmenler, yazma, telaffuz ve ekip çalışmasını geliştiren [multimedya hikayeleri](#) tasarladılar. Diğer yaratıcı girişimler arasında öğrencilerin dallanan anlatılar tasarlamasına olanak tanıyan [Kendi Maceranı Yarat](#) ve senaryo yazımı ve sesli performans yoluyla akıcılık ve işbirliği geliştiren [Korku Hikayeleri Podcast](#)'i yer aldı.

2.4.4 Yunanistan

Yunanistan'da, yapılandırılmış, görev tabanlı öyküleme modülleri aracılığıyla B1-B2 seviyelerinde konuşma ve yazma becerilerini güçlendirmek için bir [DST-LMOOC](#) tasarlanmıştır. [Let's Speak Greek](#) programı, göçmenleri sözlü yeterlilik, telaffuz ve özgüven geliştiren etkileşimli dijital öyküleme dahil etmektedir. Daha küçük yaşta öğrenciler için [Storybird](#) gibi platformlar, görsel olarak ilham veren anlatılar oluşturmak, kelime dağarcığını, dil bilgisini ve kültürel farkındalığı zenginleştirmek ve çok modlu öğrenme yoluyla yaratıcılığı teşvik etmek için uygulanmıştır.

2.4.5 Sırbistan

Sırbistan, DST'nin özellikle çeşitli ve yenilikçi uygulamalarına örnek teşkil etmektedir. *PETALL* projesi, sınıf içi kullanıma uyarlanabilen görev tabanlı DST etkinliklerinden oluşan bir el kitabı hazırlamıştır. [Serbonika](#) podcast'i yabancı öğrencilere Sırpça dilinde otantik girdiler sağlarken aynı zamanda kültürel içgörülerini de paylaşıyor. [Yabancı Dil Öğretiminde robotların asistanı olarak](#) kullanılması, robotların kelime dağarcığı gelişimini, sözlü üretimi ve çok modlu öğrenmeyi destekleyen etkileşimli öyküleme araçları olarak nasıl hizmet edebileceğini göstermektedir. İlkokul düzeyinde, öğrenciler telaffuz ve kelime pratiği yapmak için masalları İngilizce olarak tekrar anlatırken, kapsayıcı girişimler DST'yi zihinsel engelli çocuklar için uyarlamaktadır. Yükseköğretim projeleri, multimedya hikaye üretimini İngilizce ve Almanca çalışmalarına entegre etmektedir. Son olarak, [Sırbistan'ın Perileri - dijital bir hikaye](#), dil öğrenimini kültürel mirasla ilişkilendirmek için folklordan yararlanarak hem dil becerilerini hem de kültürlerarası yetkinliği geliştiriyor.

2.4.6 Sonuç

Bu örnekler birlikte ele alındığında, DST'nin yaratıcılığı, dijital okuryazarlığı ve kültürlerarası farkındalığı geliştirirken dil yeterliliğini güçlendirdiğini göstermektedir. Teknoloji, anlatım ve işbirliğini bir araya getiren DST, öğrencileri yalnızca yabancı dilde ustalaşmaya değil, aynı zamanda 21. yüzyılın birbirine bağlı, dijital dünyasında başarılı olmaya hazırlayan ilgi çekici, öğrenci merkezli ortamlar yaratır.

2.5 E-Stories kursunun bileşenleri

2.5.1 E-Stories kursunun amaçları

E-Stories Kursu, göçmen üniversite öğrencilerinin dil yeterliliklerini geliştirmeyi ve aynı zamanda dijital hikâye anlatımı (DST) becerilerini güçlendirmeyi amaçlamaktadır. Kurs, dil öğrenimini teknoloji ile bütünleştirerek öğrencilerin anlatı yazma, yaratıcı ifade ve sözlü sunum becerilerini geliştirmelerine olanak tanımıştır.

Öğrenciler, hikâye anlatımı ilkelerini ve DST araçlarını kullanarak tutarlı anlatılar oluşturmayı, görsel ve işitsel unsurları bir araya getirmeyi ve yazma, konuşma, dinleme ile dijital iletişim becerilerini destekleyen çok modlu projeler üretmeyi öğrenmişlerdir. Kurs hedefleri, SMART (Spesifik, Ölçülebilir, Ulaşılabilir, İlgili ve Zaman Sınırlı) çerçevesine göre yapılandırılmıştır.

Kurs yalnızca dil ve teknik becerilerin geliştirilmesine odaklanmamış, aynı zamanda sosyal kapsayıcılığı ve kültürlerarası farkındalığı da güçlendirmeyi hedeflemiştir. Öğrenciler, kişisel anlatılarını ve kültürel deneyimlerini paylaşmaya teşvik edilerek yansıtmaya, iş birliği ve karşılıklı anlayış süreçlerine aktif olarak katılmışlardır.

Proje çalışmaları ve akran etkileşimleri sayesinde öğrenciler sosyal bağlamlarda daha özgüvenli hareket etme becerisi kazanmış, kültürel çeşitliliğe yönelik farkındalık geliştirmiş ve kalıp yargıları eleştirel biçimde değerlendirmeyi öğrenmişlerdir. Ayrıca kurs, eleştirel düşünme, dijital ortamlarda iş birliği ve çevrimiçi kaynakların etik kullanımı gibi aktarılabilir becerileri de ön plana çıkarmıştır. Bu yönüyle kurs, öğrencilerin hem akademik başarı hem de toplumsal katılım için gerekli dilsel ve dijital yeterlilikleri kazanmalarını desteklemiştir.

2.5.2 E-Stories kurs modülleri

Sekiz haftalık E-Stories kursu, göçmen üniversite öğrencilerinin dijital hikâye anlatımı yoluyla hem dilsel hem de dijital yeterliliklerini geliştirmelerini desteklemek amacıyla tasarlanmıştır. Modüller, öğrencileri temel kavramlardan başlayarak kademeli biçimde tam dijital hikâye üretimi ve sunumuna yönlendirecek şekilde yapılandırılmıştır.

Kurs, hedeflerin belirlenmesi, ön değerlendirme anketlerinin uygulanması ve tanılayıcı yazma görevleriyle başlayan bir giriş bölümüyle başlar. İkinci hafta, öğrenciler DST ilkeleriyle tanıştırılır; geleneksel hikâye unsurları (mekân, karakterler, olay örgüsü, çatışma ve çözüm) ile DST'ye özgü unsurlar (bakış açısı, duygusal içerik, ses, tempo ve anlatım ritmi) birlikte ele alınır. Ayrıca öğrenciler beyin fırtınası ve fikir üretme gibi hikâye geliştirme süreçlerini deneyimler.

Üçüncü ve dördüncü haftalarda anlatılar senaryo ve storyboard (hikâye panosu) aşamasına dönüştürülür. Öğrenciler ilk taslaklarını oluşturur, öğretmen ve akran geri bildirimleri alır ve çalışmalarını geliştirirler. Senaryoların yapılandırılması ve görsel planlama süreçleri bu aşamada yoğunlaşır.

Beşinci ve altıncı haftalarda odak, çok modlu üretim sürecine kayar. Öğrenciler görsel ve video materyaller seçer ve düzenler, müzik ve ses efektleri ekler, ses kaydı tekniklerini uygular ve tüm bileşenleri bir araya getirerek ilk dijital hikâye taslaklarını oluştururlar. Bu süreçte öğretmen geri bildirimleri doğrultusunda düzenlemeler yapılır.

Yedinci hafta, finalleştirme ve sunum aşamasına ayrılmıştır. Öğrenciler dijital hikâyelerini son hâline getirir, sınıf içinde paylaşır ve akran değerlendirmesi ile yansıtma etkinliklerine katılırlar. Bu süreç, eleştirel değerlendirme ve iş birliğine dayalı öğrenmeyi destekler.

Son hafta ise değerlendirme ve kapanış aşamasıdır. Öğrenciler son yazma görevlerini ve değerlendirme anketlerini tamamlayarak öğrenme süreçlerindeki gelişimlerini ölçer ve deneyimlerini yansıtırlar. Kurs, başarıların kutlanmasıyla tamamlanır.

Genel olarak bu modüller, dilsel, teknik ve yaratıcı becerileri aşamalı biçimde geliştirecek şekilde yapılandırılmıştır. Kursun sonunda öğrenciler yalnızca dijital hikâyeler üretme ve sunma becerisi kazanmakla kalmaz; aynı zamanda özgüven, iş birliği ve kültürlerarası iletişim becerilerini de güçlendirirler.

 Bu modüllere çevrimiçi erişin ve kullanın:

[Moodle platformu](#)

Bölüm 3: Örnek ders planları ve öğretim önerileri

3.1 Dijital öyküleme (DST) ile öğretime giriş

Dijital Öyküleme (DST) ile öğretim, öğrencileri yalnızca yaratıcı bir görevle tanıştırmaktan daha fazlasını ifade eder; anlatının iletişim, sorgulama ve yorumlama için bir araç hâline geldiği öğrenme deneyimlerinin tasarlanmasını gerektirir. Bu yaklaşımda hikâyeler, öğrencileri fikirler, deneyimler ve bakış açıları arasında bağlantı kurmaya teşvik ederken, onları amaçlı dil kullanımına yönlendiren yapılandırılmış öğrenme yolları olarak işlev görür.

Eğitimciler açısından DST'nin benimsenmesi, öğretim odağının içerik aktarımından anlamlı öğrenme süreçlerinin tasarlanmasına kaydırılması anlamına gelir. Öğretmenler, kendilerini bilgi aktarıcı olarak konumlandırmak yerine öğrenme sürecini düzenleyen, diyalogu kolaylaştıran ve yinelemeli (iteratif) gelişimi destekleyen öğrenme tasarımcıları rolünü üstlenirler. Öğrenciler, kavramsallaştırmadan sunuma kadar hikâye anlatımının tüm aşamalarında yapılandırılmış rehberlikten yararlanırken, anlatıları üzerinde sahipliklerini korurlar.

DST ile etkili öğretim, planlama ile başlar. Eğitimciler, hikâye anlatımının ders kazanımları, dilsel hedefler ve değerlendirme stratejileri ile nasıl uyumlandığını dikkatle değerlendirmelidir. Ayrıca taslak hazırlama, gözden geçirme, medya üretimi ve nihai ürünün iyileştirilmesi gibi aşamaları içeren süreç için gerçekçi zaman planlaması yapılması kritik öneme sahiptir. Sürecin yönetilebilir aşamalara bölünmesi, bilişsel yükü azaltır ve öğrencilerin hem dil doğruluğuna hem de ifade netliğine odaklanmasını sağlar.

Öğrencilerin hikâye anlatımının yansıtıcı boyutuna hazırlanması da aynı derecede önemlidir. Öğrencilerin hedef kitle, amaç ve mesaj üzerine düşünmeye teşvik edilmesi, daha derin bir katılım sağlar ve iletişimin niteliğini artırır. Kısa yansıtıcı sorular, akran tartışmaları ve süreç içi kontrol noktaları, öğrencilerin kararlarını gerekçelendirmelerine ve öğrenme süreçlerini fark etmelerine yardımcı olur.

Son olarak, DST tabanlı öğretim, keşif ve deneyselliğin teşvik edildiği, hataların ise öğrenme sürecinin doğal bir parçası olarak kabul edildiği sınıf ortamlarında gelişir. Eğitimciler bu tür bir öğrenme kültürü oluşturduğunda, öğrenciler fikirlerini denemeye, çalışmalarını gözden geçirmeye ve dili yalnızca kurallar bütünü olarak değil, ifade için esnek bir araç olarak görmeye daha istekli hâle gelirler.

 Anahtar kavramları gözden geçirin: [DST nedir?](#)

 Teorik arka plana geri dönün: [Bölüm 2: Dijital Öyküleme](#)

3.2 Örnek Ders Planları

Bu bölümde sunulan örnek ders planları, E-Stories Projesi kapsamında yürütülen uygulama aşamasından (WP3) alınmıştır ve proje ortakları tarafından gerçek yükseköğretim sınıf ortamlarında başarıyla uygulanmıştır. Bu planlar, proje sürecinde geliştirilmiş ve test edilmiş

öğretim uygulamalarının seçilmiş örneklerini temsil etmekte olup, varsayımsal modellerden ziyade gerçek öğretim deneyimlerine dayanmaktadır.

Önceki bölümlerde ele alınan pedagojik temeller üzerine inşa edilen bu ders planları, dijital öykülemenin dil eğitimine nasıl pratik ve etkili biçimde entegre edilebileceğini göstermektedir. Her plan, öğrenci katılımını, yaratıcı ifadeyi, iş birliğini ve amaçlı dil kullanımını destekleyen çeşitli yaklaşım örnekleri sunmaktadır.

Ders planları, sabit prosedürler sunmak yerine eğitimcilerin öğrencilerinin dil düzeylerine, ders hedeflerine ve kurumsal bağlamlarına göre uyarlayabilecekleri esnek kaynaklar olarak tasarlanmıştır. Sınıf temelli uygulamalardan doğmuş olmaları, onları özellikle uygulanabilir ve aktarılabilir örnekler hâline getirmektedir.

Bu bölüm aynı zamanda projenin iş birliğine dayalı doğasını da yansıtmaktadır. Farklı ortak kurumların katkılarını içeren bu planlar, çeşitli öğretim stillerini, öğrenci profillerini ve eğitim bağlamlarını yansıtarak eğitimcilere zengin bir uygulama repertuarı sunmaktadır.

Bu bölüm, hâlihazırda uygulanmış ve geliştirilmiş örnekleri sunarak eğitimcilerin DST yaklaşımını güvenle benimsemelerini ve kendi öğretim bağlamlarına uyarlamalarını desteklemeyi amaçlamaktadır.

Ders planlarına erişim:

- [Modül 1](#)
- [Modül 2](#)
- [Modül 3](#)
- [Modül 4](#)
- [Modül 5](#)
- [Modül 6](#)
- [Modül 7](#)
- [Modül 8](#)

Bu etkinlikleri destekleyen araçlar: [Önerilen teknik araçlar](#)

Pedagojik temellere geri dönelim: [2.2 DST'nin pedagojik değeri](#)

3.3 Eğitimciler için pratik öneriler

3.3.1 Çok kültürlü ortamlarda sınıf yönetimi

Farklı dilsel ve kültürel geçmişlerden gelen öğrencileri bir araya getiren sınıflar, zengin öğrenme fırsatları sunmakla birlikte dikkatli bir kolaylaştırma gerektirir. Kursun başlangıcında ortak beklentilerin oluşturulması, tüm öğrencilerin kendilerini güvende ve katılımcı hissetmelerini sağlar.

Etkili stratejilerden biri, sınıf kurallarının birlikte oluşturulmasıdır. Öğrencilerin aktif dinleme, farklı görüşlere saygı ve yapıcı geri bildirim gibi normları birlikte belirlemeleri, kolektif sorumluluk duygusunu güçlendirir. Bu kuralların süreç boyunca görünür ve güncel tutulması önemlidir.

İletişimde açıklık kritik bir faktördür. Talimatlar açık, yapılandırılmış ve mümkün olduğunca örneklerle desteklenmelidir. Görsel materyaller, kontrol listeleri ve adım adım yönergeler, özellikle hedef dilde yeterliliği gelişmekte olan öğrenciler için belirsizliği azaltır.

Katılım biçimlerindeki farklılıklar da dikkate alınmalıdır. Bazı öğrenciler aktif tartışmaya yatkınken, bazıları önce gözlem yapmayı tercih edebilir. Bu nedenle küçük grup çalışmaları, yazılı katkılar ve farklı katılım seçenekleri sunulmalıdır.

3.3.2 Yaratıcılığı ve işbirliğini teşvik etme

Öğrenciler, özgünlüğün teşvik edildiğini ve tek bir “doğru” modelin olmadığını hissettiklerinde yaratıcılık gelişir. Hikâye anlatımı, farklı türleri, anlatım stillerini ve yapılarını içeren açık bir süreç olarak sunulmalıdır.

Seçim özgürlüğü güçlü bir motivasyon kaynağıdır. Öğrencilerin ilgi alanlarına uygun konular seçmeleri, öğrenmeye daha fazla bağlılık geliştirmelerini sağlar. Bununla birlikte beyin fırtınası, kavram haritaları ve anlatı yönlendirmeleri gibi iskeleleyici destekler süreci kolaylaştırır.

İş birliği, net rollerle desteklenmelidir (örneğin: koordinatör, editör, medya sorumlusu, anlatıcı). Bu rollerin dönemsel olarak değiştirilmesi, öğrencilerin farklı beceriler geliştirmesine katkı sağlar.

Geri bildirim süreçlerinde biçimlendirici yaklaşım ön planda olmalıdır. Öğrencilerin çalışmalarını geliştirmeye odaklanan yapılandırılmış akran değerlendirmeleri, eleştirel düşünmeyi güçlendirir.

Eğitmcilerin merak ve esneklik göstermesi, yaratıcılık kültürünü destekler ve öğrencilerin risk almaya daha açık olmasını sağlar.

3.3.3 Öykülemenin teknoloji ile bütünleştirilmesi

Öyküleme ve teknolojinin entegrasyonu, dijital araçlar pedagojik amaçları dikte etmek yerine onlara hizmet ettiğinde en etkili şekilde gerçekleşir. Bu nedenle eğitimciler, teknolojik aracı seçmeden önce öğrenme hedefiyle, yani öğrencilerin neyi iletmesi veya göstermesi gerektiğiyle başlamaya teşvik edilmektedir.

Araçların benimsenmesine yönelik kademeli bir yaklaşım genellikle faydalıdır. Sınırlı sayıda platformun tanıtılması ve alışma için zaman tanınması, teknik hayal kırıklığını azaltır ve öğrencilerin anlatı kalitesine odaklanmasını sağlar. Kısa gösterimler veya öğretici kaynaklar özerkliği daha da destekleyebilir.

Esneklik de aynı derecede önemlidir. Öğrencilerin dijital ortamlarla ilgili önceki deneyimleri önemli ölçüde farklılık gösterebilir; alternatif formatlar veya araç seçenekleri sunmak, öğrenme hedeflerinden ödün vermeden bu farklılıklara uyum sağlamaya yardımcı olabilir.

Dijital materyallerin etik ve sorumlu kullanımına da dikkat edilmelidir. Atıf, telif hakkı ve saygılı temsil gibi konuların tartışılması, öğrencileri daha geniş akademik uygulamalara hazırlarken dijital farkındalığı da teşvik eder.

Son olarak, sınıf gösterimleri, çevrimiçi galeriler veya küçük grup vitrinleri aracılığıyla paylaşım fırsatlarının entegre edilmesi, dijital üretimin arkasındaki amaç duygusunu geliştirir. Çalışmalarının bir izleyici kitlesine ulaşacağını bilmek, öğrencileri hem dili hem de sunumu geliştirmeye motive ederek öykülemeni anlamlı bir iletişimsel eyleme dönüştürür.

Bölüm 4: E-öğrenme platformunun (Moodle) kullanımı

4.1 E-Stories Moodle platformunun amacı

E-Stories e-öğrenme platformu , bu kılavuzun önceki bölümlerinde açıklanan pedagojik çerçeveyi desteklemek üzere geliştirilmiştir. DST'nin dil öğrenimine sistematik olarak uygulanabileceği çevrimiçi bir ortam sağlayarak hem öğrencilerin hem de eğitimcilerin yapılandırılmış, çok modlu öğrenme materyalleriyle etkileşime girmesini sağlar.

Bölüm 1 ve 2'de özetlendiği üzere platform, dil pratiği, dijital üretim, işbirliği ve düşünmeyi bir araya getirerek projenin temel ilkelerini hayata geçiriyor. E-Stories metodolojisinin temelini oluşturan yapılandırmacı ve sosyal yapılandırmacı yaklaşımın pratik bir uzantısı olarak hizmet eder ve öğrencilerin aktif olarak dijital anlatılar oluşturmaya, paylaşmaya ve üzerinde düşünmesine olanak tanır.

The platform is designed for both independent and guided use. Eğitimciler bunu yüz yüze, karma veya tamamen çevrimiçi öğretim bağlamlarına entegre edebilirken, öğrenciler dil gelişimini ve dijital yeterliliği desteklemek için materyalleri bağımsız olarak kullanabilirler.

4.2 E-Stories Moodle platformuna genel bakış

E-Stories platformu ücretsiz olarak erişilebilir ve kullanıcıların bir hesap oluşturmalarını gerektirmez. Bu açık erişimli tasarım, farklı eğitim bağlamlarında ve coğrafi konumlarda kapsayıcılık ve geniş kullanılabilirlik sağlar. Şu adreste mevcuttur: <https://lms.e-stories.com.tr/>

Kurslar aşağıdakilere göre düzenlenmiştir:

- Hedef grup (öğrenciler veya eğitimciler)
- Dil (İngilizce, Türkçe, Almanca, Yunanca, Sırpça ve İspanyolca)

Bu yapı, eğitimcilerin kendi öğretim bağlamlarına ve öğrencilerin dilsel ihtiyaçlarına en uygun dersleri seçmelerine olanak tanır. Bu rehberde daha önce de tartışıldığı üzere, çok dilli mevcudiyet hem ev sahibi ülke dilinde hem de ana dilde erişim sağlayarak kapsayıcı ve kültürlerarası öğrenimi destekler.

4.3 Kurs yapısı ve modüller

Platform, dil ve teknoloji kullanım becerilerini geliştirmeye yönelik bir yöntem olarak DST'ye odaklanan sekiz modüllük bir çevrimiçi kursa ev sahipliği yapıyor. Modüller mantıksal ilerlemeyi takip ederken, esnek olacak şekilde tasarlanmıştır ve pedagojik hedeflere bağlı olarak bağımsız veya seçici olarak kullanılabilirler.

Modüler yapı, Bölüm 3'te sunulan görev tabanlı ve proje odaklı yaklaşımı destekleyerek eğitimcilerin diziye kendi müfredat tasarımlarına uyarlamalarına olanak tanır.

4.4 Modüllere genel bakış

Her modül, Bölüm 2 ve 3'te tartışıldığı gibi dilsel, dijital ve yansıtıcı becerilerin kademeli olarak geliştirilmesine katkıda bulunur.

4.5 Öğrenme materyalleri ve etkinlikler

Tüm modüller, hem öğrenciler hem de eğitimciler için anlaşılabilirliği ve kullanım kolaylığını destekleyen tutarlı bir materyal yapısını takip eder. Her modül tipik olarak şunları içerir:

- **Tanıtım Videosu:** Modülün odak noktasına genel bir bakış. Videolar İngilizcedir ve erişilebilirliği destekleyen mevcut kurs dillerinde altyazılar içerir.
- **Sunum (PDF):** Temel kavramları ve eğitim içeriğini özetleyen indirilebilir slaytlar.
- **Sınav:** Öğrencilerin modül içeriğini anladıklarını kontrol etmelerini sağlayan kısa çoktan seçmeli sınavlar.
- **Ödev:** Öğrencileri teorik girdileri kendi DST projelerine uygulamaya teşvik eden pratik görevler.

- *Diğer Kaynaklar:* Temel materyallerin ötesinde öğrenmeyi genişleten videolara, araçlara veya okumalara yönelik isteğe bağlı bağlantılar.

Bu yapı, rehber kitapta daha önce tartışılan yansıtma, uygulama ve öğrenen özerkliğine yapılan pedagojik vurgu ile uyumludur.

4.6 Platformun öğretim amaçlı kullanımı

Eğitimciler, E-Stories platformunu öğretimlerine çeşitli şekillerde entegre edebilirler:

- Sınıf temelli eğitimi destekleyen tamamlayıcı bir kaynak olarak
- Çevrimiçi ve yüz yüze etkinlikleri birleştiren karma öğrenme modelinin bir parçası olarak
- Otonom veya rehberli öğrenme için bağımsız bir çevrimiçi kurs olarak

Öğretmenler, ders hedefleriyle eşleştirmek için belirli modüller atayabilir, hazırlık materyali olarak videolar ve sunumlar kullanabilir veya ödevleri daha geniş DST projelerine dâhil edebilir. Platform, Bölüm 1'de özetlenen etkileşimli pedagoji ile tutarlı olarak ekran geri bildirimini, tartışmayı ve düşünmeyi teşvik ederek işbirliğine dayalı öğrenmeyi destekler.

Sınıf aktiviteleri ile birleştirin:

[Bölüm 3: Ders planları](#)

4.7 İlerlemenin izlenmesi ve değerlendirme

Platformdaki değerlendirme öncelikle biçimlendiricidir ve yalnızca özetleyici değerlendirmeden ziyade yansıtma yoluyla öğrenmeyi destekler. Sınavlar, öğrencilerin anlamalarını izlemelerine yardımcı olurken, ödevler dil ve dijital üretimle daha derin etkileşimi teşvik eder.

Eğitimciler aşağıdakiler için teşvik edilmektedir:

- Ödevleri dil ve dijital becerilerdeki ilerlemenin kanıtı olarak kullanmak
- Modül 8 ile uyumlu ekran geribildirim faaliyetlerini kolaylaştırmak
- Platform tabanlı görevleri Bölüm 3'te sunulan değerlendirme rubrikleriyle ilişkilendirmek

Hem süreç hem de sonuç üzerine düşünme, Bölüm 2'de tartışılan yapılandırmacı öğrenme döngüsünü güçlendirir.

4.8 Teknik destek ve sorun giderme

E-Stories platformu sezgisel ve kullanıcı dostu olacak şekilde tasarlanmıştır. Oturum açma gerekmediğinden erişim engelleri en aza indirilmiştir. Teknik zorluklarla karşılaşan veya geri bildirimde bulunmak isteyen kullanıcılar proje web sitesi üzerinden proje koordinatörüyle iletişime geçebilirler.

Proje hakkında daha fazla bilgi, güncellemeler ve ilgili kaynaklar şu adreste bulunabilir: <https://e-stories.com.tr/>. Adım adım navigasyon rehberliğine ihtiyaç duyan kullanıcılar için ayrıntılı bir teknik kullanım kılavuzu ayrı bir belge olarak mevcuttur.

Bölüm 5: Sonuçlar ve kaynaklar

5.1 Temel değerlendirmeler ve projenin etkisi

E-Stories projesi, DST'nin yabancı ve göçmen üniversite öğrencilerinin dil yeterliliği, dijital yetkinlik ve kültürlerarası farkındalık geliştirmelerini desteklemek için nasıl güçlü bir pedagojik yaklaşım olarak işlev görebileceğini göstermektedir. Kılavuz kitap boyunca DST sadece teknik bir faaliyet olarak değil, yapılandırmacı ve sosyal yapılandırmacı ilkelere dayanan öğrenci merkezli bir öğrenme süreci olarak sunulmuştur.

Projenin temel içgörüsü, öğrencilerin kişisel deneyimlerini, kültürel kimliklerini ve bakış açılarını ifade etmelerine olanak tanıyan otantik iletişim görevlerine aktif olarak katıldıklarında dil öğrenmenin daha anlamlı hale geldiğidir. Dil pratiğini dijital yaratımla birleştiren DST, öğrenenleri pasif bilgi alıcılarından aktif anlam üreticilerine dönüştürerek özerklik, motivasyon ve özgüveni teşvik eder.

Bir diğer önemli bulgu ise işbirliği ve derinlemesine düşünmenin önemidir. Akran etkileşimi, geri bildirim ve ortak öyküleme süreçleri, özellikle çok dilli ve çok kültürlü sınıflarda hem dil gelişimini hem de sosyal katılımı destekler. DST ayrıca öğrencilerin seslerine değer verilen alanlar yaratarak daha kapsayıcı eğitim uygulamalarına katkıda bulunur.

Eğitimciler için proje, pedagoji, içerik ve teknolojiyi bütünleştirmenin değerini vurgulamaktadır. E-Stories, dijital araçları eklenti olarak sunmak yerine, teknolojinin dil öğrenme hedefleriyle uyumlu hale getirildiğinde pedagojik amaçları nasıl anlamlı bir şekilde destekleyebileceğini göstermektedir. Bu yaklaşım, öğretmenlerin mesleki gelişimini ve çağdaş yükseköğretimin zorluklarını ele almaya hazır olmalarını desteklemektedir.

Genel olarak, E-Stories projesi, DST'nin dil öğrenimi, dijital okuryazarlık ve kültürlerarası eğitim arasında bir köprü görevi görebileceğini ve farklı akademik bağlamlarda öğretim için sürdürülebilir ve uyarlanabilir modeller sunabileceğini doğrulamaktadır.

Özet olarak

E-Stories'in Gösterdikleri

- Dijital öyküleme, özgün dil kullanımı için anlamlı fırsatlar yaratır.
- Anlatı temelli görevler kültürlerarası farkındalığı ve öğrenen kimliğini güçlendirir.
- Teknolojinin entegre edilmesi, net pedagojik hedeflerle yönlendirildiğinde katılımı artırır.
- Yapılandırılmış, proje tabanlı yaklaşımlar işbirliğini ve yaratıcılığı destekler.
- Sürdürülebilir açık kaynaklar, proje ömrünün ötesinde uzun vadeli etki sağlar.

5.2 Pedagojinin uygulamayla bütünleştirilmesi: WP2 ve WP3

E-Stories projesi, pedagojik teorinin yapılandırılmış öğrenme deneyimlerine ve dijital altyapıya dönüştürülmesini sağlayan tamamlayıcı iş paketleri etrafında yapılandırılmıştır. Bu rehber kitap kavramsal ve metodolojik çerçeveyi sağlarken, İş Paketi 2 (WP2) ve WP3 bu ilkeleri yapılandırılmış kurs modülleri ve özel bir e-öğrenme ortamı aracılığıyla işler hale

getirmektedir. Bu bileşenler birlikte projenin operasyonel omurgasını oluşturmakta ve teorik bilgileri somut öğretme ve öğrenme uygulamalarına dönüştürmektedir.

5.2.1 WP2 - Kurs modülleri: Yapılandırılmış pedagojik uygulama

WP2, E-Stories projesinin yapılandırılmış müfredat çerçevesini sağlar. Sekiz haftalık kurs modülleri, öğrencileri temel öyküleme kavramlarından eksiksiz dijital anlatıların üretimine ve sunumuna kadar sistematik olarak yönlendirir (ayrıntılı açıklama için bkz. Bölüm [2.5.2](#)).

Pedagojik olarak, WP2 operasyonel hale getirir:

- Konstrüktivist ve sosyal konstrüktivist ilkeler
- Görev tabanlı ve proje tabanlı dil öğrenimi
- Dilsel, dijital ve kültürlerarası yetkinliklerin bütünlüklü gelişimi

Modüller, yaratıcı özerkliği korurken kademeli beceri gelişimini destekleyen iskeleli bir öğrenme yörüngesi sunar.

Eğitimciler modülleri kullanabilir:

- Sıralı olarak, aşamalı beceri gelişimini destekleyen eksiksiz bir kurs olarak,
- Seçici olarak, bireysel modülleri mevcut dil kurslarına veya proje tabanlı etkinliklere entegre ederek

Modüler tasarım, Bölüm 1-3'te tartışılan pedagojik ilkelerle uyumu korurken, farklı dil seviyelerine, kurumsal bağlamlara ve öğrenme hedeflerine esneklik ve adaptasyon sağlar.

5.2.2 WP3 – E-öğrenme platformu: Dijital öğrenme altyapısı

WP3, bu rehber kitapta tanıtılan pedagojik çerçeveyi sürdüren ve genişleten dijital öğrenme ortamını sağlar. [Moodle tabanlı platform](#), kaynak erişimi, ödev teslimi, akran etkileşimi ve biçimlendirici değerlendirme için yapılandırılmış bir alan olarak hizmet vermektedir.

Platform, teknik işlevinin ötesinde şunları destekler:

- Harmanlanmış ve çevrimiçi öğrenme modelleri
- İşbirliğine dayalı bilgi inşası
- Sürekli geri bildirim ve yansıtma
- Erişilebilir ve kapsayıcı öğrenme yolları

Platform, eğitimcilerin E-Stories metodolojisini yüz yüze, karma veya tamamen çevrimiçi öğretim bağlamlarında uygulamalarına olanak tanır. Yapılandırılmış içerik ve esnek erişimi bir araya getirerek, rehber kitapta daha önce tanıtılan pedagojik kavramların günlük öğretim uygulamalarına dönüştürülebilmesini sağlar.

Birlikte ele alındığında, WP2 ve WP3, E-Stories metodolojisinin pratik uygulama çerçevesini oluşturmaktadır. Bu rehber kitapta özetlenen pedagojik vizyonun yapılandırılmış müfredat tasarımı içine yerleştirilmesini ve sürdürülebilir dijital altyapı ile desteklenmesini sağlarlar.

5.3 Dijital öyküleme için önerilen teknik araçlar

E-Stories kurs modüllerinde tanıtılan araçlara ek olarak, eğitimciler DST sürecinin farklı aşamalarını destekleyen bir dizi dijital teknolojiyi keşfetmek isteyebilirler. Aşağıda listelenen

araçlar pedagojik işlevlerine göre gruplandırılmış ve bilinçli seçimi desteklemek için ücretsiz ve abonelik tabanlı seçeneklere ayrılmıştır.

Eğitimcilerin araç seçerken teknik karmaşıklıklardan ziyade erişilebilirlik, kullanım kolaylığı, veri koruma ve öğrenme hedefleriyle uyuma öncelik vermeleri teşvik edilmektedir.

5.3.1 Hikâye planlama ve hikâye panosu oluşturma araçları

Anlatı yapısı, sıralama ve proje organizasyonunun desteklenmesi

Ücretsiz araçlar:

- [Storyboard That](#) (Ücretsiz sürüm)
Anlatıları, karakterleri ve sahneleri planlamak için uygun görsel hikaye panosu oluşturma aracı.
- [Canva Storyboard Şablonları](#) (Ücretsiz sürüm)
Hazır şablonları kullanarak hikaye akışını ve görsel öğeleri planlamak için kullanışlıdır.
- [Google Dokümanlar/Google Slaytlar](#)
İşbirliğine dayalı planlama ve senaryo yazma araçları, erken taslak hazırlama ve ekran geri bildirimi için idealdir.

Abonelik tabanlı araçlar:

- [Storyboard That - Eğitim Planları](#): Sınıf içi kullanım ve değerlendirme için genişletilmiş özellikler sunar.
- [Milanote](#): Karmaşık öyküleme projeleri için uygun görsel planlama ve beyin fırtınası aracı.

5.3.2 Ses kayıt ve düzenleme araçları

Destekleyici anlatım, telaffuz pratiği, ses tasarımı ve yansıtma

Ücretsiz araçlar:

- [Audacity](#)
Anlatımı kaydetmek, düzenlemek ve geliştirmek için uygun açık kaynaklı ses düzenleyici.
- [Vocaroo](#)
Hızlı anlatım görevleri için ideal olan basit tarayıcı tabanlı ses kaydedici.
- [Çevrimiçi Ses Kaydedici](#)
Kurulum gerektirmeden ses dosyalarını kaydetmek ve dışa aktarmak için kullanımı kolay araç.

Abonelik tabanlı araçlar:

- [Soundtrap for Education](#)
Sınıf kullanımı için tasarlanmış bulut tabanlı ses kayıt ve işbirliği platformu.
- [Adobe Audition](#)
Üst düzey projeler için uygun, gelişmiş ses düzenleme yazılımı.

5.3.3 Video oluşturma ve düzenleme araçları

Metin, görüntü, ses ve videoyu dijital öykülerde bir araya getirme

Ücretsiz araçlar:

- [Clipchamp](#) (Ücretsiz sürüm)
Temel öyküleme özelliklerine sahip tarayıcı tabanlı video düzenleyici.
- [OpenShot](#)
Yeni başlayanlar ve orta düzey kullanıcılar için uygun açık kaynaklı video düzenleyici.
- [iMovie](#) (macOS/iOS)
Apple cihazları için kullanıcı dostu video düzenleme yazılımı.

Abonelik tabanlı araçlar:

- [Eğitim için WeVideo](#)
Bulut tabanlı işbirlikçi video düzenleme aracı okullarda yaygın olarak kullanılmaktadır.
- [Adobe Premiere Pro](#)
Gelişmiş öyküleme projeleri için uygun profesyonel video düzenleme yazılımı.
- [Davinci Resolve](#)
Gelişmiş öyküleme projeleri için uygun profesyonel video düzenleme yazılımı.

5.3.4 Sunum ve animasyon araçları

Görsel öykülemeyi, çok modlu anlatımı ve anlatı sıralamasını destekleme

Ücretsiz araçlar:

- [Microsoft PowerPoint/GoogleSlaytlar](#)
Basit animasyonlu veya anlatımlı dijital öyküler için yaygın olarak erişilebilir araçlar.
- [Canva](#) (Ücretsiz sürüm)
Yeni başlayanlar için uygun şablonlar içeren görsel hikaye anlatma aracı.
- [Genially](#) (Ücretsiz sürüm)
Görsel öğelerle interaktif sunumlar ve öyküleme.

Abonelik tabanlı araçlar:

- [Prezi](#)
Dinamik öyküleme için uygun doğrusal olmayan sunum aracı.
- [Eğitim için Powtoon](#)
Eğitim bağlamları için tasarlanmış animasyonlu hikâye anlatım aracı.

5.3.5 İşbirliğine dayalı platformlar

Grup çalışmasını, ekran geri bildirimini ve ortak üretimi kolaylaştırmak

Ücretsiz araçlar:

- [Google Çalışma Alanı](#) (Dokümanlar, Slaytlar, Drive)
Senaryo yazımı, planlama ve ekran geri bildirimi için gerçek zamanlı işbirliği.
- [Padlet](#) (Ücretsiz sürüm)
Hikâyeleri, düşünceleri ve geri bildirimleri paylaşmak için dijital duvar.

Abonelik tabanlı araçlar:

- [Microsoft Teams](#) (Eğitim planları)
İletişim, dosya paylaşımı ve geri bildirim için işbirliği platformu.
- [Moodle](#) (Barındırılan çözümler)
İşbirliğine dayalı DST iş akışlarını destekleyen öğrenme yönetim sistemi.

5.3.6 Araç seçiminde pedagojik hususlar

Yukarıda listelenen araçlar kendi başlarına amaç olarak değil, öğrenme hedefleriyle ilişkili olarak seçilmelidir. Bu rehber kitap boyunca vurgulandığı gibi, etkili DST şunlara bağlıdır

- anlamlı dil kullanımı,
- düşünme ve işbirliği için fırsatlar ve
- Pedagoji, içerik ve teknoloji arasındaki uyum.

Eğitmciler, araçları kademeli olarak tanıtmaya ve öğrencilerin yalnızca teknik ustalık yerine hikaye, dil ve anlama odaklanmalarına izin vermeye teşvik edilmektedir.

Özet olarak

DST için Önerilen Araçlar

- Pedagojik hedefler ve anlatı amaçlarıyla açıkça uyumlu araçlar seçin.
- Erişilebilirlik, basitlik ve cihazlar arası uyumluluğa öncelik verin.
- Bilişsel aşırı yüklenmeyi önlemek için teknolojiyi kademeli olarak tanıttın.
- Akran geri bildirimini ve bilginin birlikte oluşturulmasını desteklemek için işbirliğine dayalı platformlar kullanın.
- Etkili dijital öykülemenin teknik karmaşıklığa değil, amaca yönelik entegrasyona bağlı olduğunu unutmayın.

Ders uygulamasına geri dönün: ☐ Bölüm 3: [Ders planları](#)

5.4 Sürekli Mesleki Gelişim

DST ve pedagojik temelleri ile ilişkilerini derinleştirmek isteyen eğitimciler aşağıdaki araştırma literatürüne, açık kaynaklara ve profesyonel ağlara başvurabilirler. Bu materyaller yansıtıcı uygulamayı destekler ve öğretmenlerin DST yaklaşımlarını farklı eğitim bağlamlarına uyarlamalarına yardımcı olur.

5.4.1 Dijital Öyküleme: Kuramsal temeller ve pedagojik perspektifler

Bu çalışmalar, DST'yi pedagojik, kültürel ve anlatsal bir uygulama olarak incelemekte ve eğitimde kullanımı için teorik bir zemin sağlamaktadır.

- Brailas, A. (2021). Dijital öyküleme ve psikolojide anlatıya dönüş: Kolektif güçlendirme için alanlar yaratmak. *Global Journal of Community Psychology Practice*, 12(4), 1-19.
- Lambert, J. (2009). Where it all started: The centre for digital storytelling in California. In J. Hartley & K. McWilliam (Eds.), *Story Circle: Digital storytelling around the world* (pp. 79-90). Wiley-Blackwell.
- Robin, B. R. (2016). The power of digital storytelling to support teaching and learning. *Digital Education Review*, 30(30), 17-29.
- Ohier, J. (2007). Art, storytelling, and the digital economy. *SchoolArts*, 107(2), 58-59.
- Mello, R. (2001). The power of storytelling: How oral narrative influences children's relationships in classrooms. *International Journal of Education & the Arts*, 2(1), 1-15.

5.4.2 Dil öğrenimi ve TESOL bağlamlarında Dijital Öyküleme

Bu çalışmalar özellikle DST'nin yabancı dil, ikinci dil ve çok dilli öğrenme ortamlarında kullanımına odaklanmaktadır.

- Normann, A. (2011). *Digital storytelling in second language learning: A qualitative study on students' reflections on potentials for learning* (Master's thesis). NTNU.

- Shelby-Caffey, C., Úbédá, E., & Jenkins, B. (2014). Digital storytelling revisited: An educator's use of an innovative literacy practice. *The Reading Teacher*, 68(3), 191–199.
- Kendrick, M., Early, M., Michalovich, A., & Mangat, M. (2022). Digital storytelling with youth from refugee backgrounds. *TESOL Quarterly*, 56, 961–984.
- Fokides, E. (2016). Using autobiographical digital storytelling for the integration of a foreign student. *Journal of Information Technology Education*, 15(1), 99–115.
- Grisby, Y., Theard-Griggs, C., & Lilly, C. (2015). (Re)claiming voices: Digital storytelling and second language learners. *Acta Technologica Dubnicae*, 5(1), 60–67.
- Tyrou, I. (2022). Undergraduate students' perceptions and attitudes about foreign language-related digital storytelling. *International Journal of Education*, 10(1), 41-55.

5.4.3 Dijital öyküleme ve dil becerilerinin geliştirilmesi

Bu grup, DST'nin belirli dil becerileri üzerindeki etkilerini inceleyen ampirik araştırmaları vurgulamaktadır.

- Akdamar, N. S. (2021). *Effects of digital storytelling on listening skills of foreign language learners* (Master's thesis). Başkent University.
- Aydın, E. (2019). *The effect of digital storytelling on creative writing skills in teaching Turkish to foreigners* (Doctoral dissertation). İnönü University.
- Avcı, A., & Hol, D. (2023). DIGIFLYERS: A digital storytelling program to improve listening performance. *Mehmet Akif Ersoy Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, (66), 446–474.
- Esen, M. (2019). *Digital storytelling in the ELT classroom: Promoting speaking skills* (Master's thesis). Bilkent University.
- Ölmez, E. (2023). *The effect of digital storytelling on writing skills and foreign language anxiety* (Master's thesis). Hacettepe University.
- Yamac, A., & Ulusoy, M. (2016). The effect of digital storytelling on writing skills. *International Electronic Journal of Elementary Education*, 9(1), 59–86.
- Munajah, R., Sumantri, M. S., & Yufiarti, Y. (2022). Improving students' writing skills through digital storytelling. *Advances in Mobile Learning Educational Research*, 3(1), 579–585.
- Radaideh, E., Al-Jamal, D., & Sa'di, I. (2020). Digital storytelling in reading comprehension. *Universal Journal of Educational Research*, 8, 2621–2633.
- Nair, V., & Yunus, M. (2021). A systematic review of digital storytelling in improving speaking skills. *Sustainability*, 13, 9829.

5.4.4 Dijital öyküleme, kapsayıcılık ve göçmen/mülteci eğitimi

Bu referanslar DST'yi kapsayıcılık, kimlik ifadesi ve kültürlerarası öğrenme için bir araç olarak ele almaktadır.

- Martinidou, E. (2022). *Digital storytelling in language learning activities with migrant children* (MA thesis). Hellenic Open University.
- Lambrou, L., Palaiologou, N., and Kassotaki, I. (2023). Digital Storytelling in Action Research: teachers' challenges in supporting refugee and migrant students for their inclusion. In Katsampoxaki-Hodgetts, K. (Ed.) (2023). *Developing Academics' Pedagogical Acuity*. Proceedings of the 1st International Conference on Higher Education Pedagogy and Faculty Development, University of Crete, Rethymnon. Retrieved from <https://tott.uoc.gr/conference/proceedings-2023/>

- Kendrick, M., Early, M., Michalovich, A., & Mangat, M. (2022). Digital Storytelling With Youth From Refugee Backgrounds: Possibilities for Language and Digital Literacy Learning. *TESOL Journal*, 56, 961-984. <https://doi.org/10.1002/tesq.3146>
- Fokides, E. (2016). Using autobiographical digital storytelling for the integration of a foreign student. *Journal of Information Technology Education*, 15(1), 99–115.

5.4.5 Görev temelli öğrenme, proje tabanlı öğrenme ve dijital öyküleme

Bu çalışmalar, DST'nin proje odaklı ve görev temelli temellerini desteklemektedir.

- Hung, C.-M., Hwang, G.-J., & Huang, I. (2012). A project-based digital storytelling approach. *Educational Technology & Society*, 15(4), 368–379.
- Thomas, JW (2000). *A review of research on project-based learning*. San Rafael, CA: Autodesk Foundation.
- Kyrmanidou, E. (2020). Creative Writing, Digital Storytelling and the Arts in EFL: The Case of Storybird, *Multilingual Academic Journal of Education and Social Sciences*, 8(1), 136–145
- Tsigani, Ch. & Nikolakopoulou, A. (2018) Digital storytelling: a creative writing study in the foreign language classroom, *Educational Journal of the University of Patras UNESCO Chair*, 5(2), p. 67-80)

5.4.6 Öğretmen eğitimi, TPAB (TPACK) ve dijital pedagoji

Bu referanslar öğretmenlerin mesleki gelişimini ve teknoloji entegrasyonunu desteklemektedir.

- Cai, W. (2016). TPACK: A New Dimension to Chinese as a Second Language Teacher Training. <https://www.atlantis-pess.com/proceedings/icsshe-16/25859173>
- Dalim, S.F. & Azliza, N. & Ibrahim, N. & Zulkipli, Z. A. & Mohd Yusof, M.M. (2019). Digital Storytelling for 21st Century Learning: A Study on Pre-Service Teachers' Perception. *Asian Journal of University Education*, 15(3), 226-234. <https://discovery.researcher.life/article/digital-storytelling-for-21st-century-learning-a-study-on-pre-service-teachers-perception/7b78270e20cd310a85b1ceb3b3896faa>
- Belda-Medina, J. & Calvo-Ferrer, J.R. (2022). Preservice Teachers' Knowledge and Attitudes toward Digital-Game-Based Language Learning. *Education Sciences*, 12(3), 182-198. 10.3390/educsci12030182.
- Jantakoon, T. & Wannapiroon, P., & Nilsook, P. (2019). Synthesis of Framework of Virtual Immersive Learning Environments (VILEs) Based on Digital Storytelling to Enhance Deeper Learning for Undergraduate Students. *International Education Studies*, 12(4), 198-207. 10.5539/ies.v12n4p198.

5.4.7 Kurs tasarımı, planlama ve eğitim çerçeveleri

Bu çalışmalar müfredat tasarımı, hedef belirleme ve pedagojik planlamayı destekler.

- Graves, K. (2000). *Designing language courses*. Heinle & Heinle.
- Doran, G. T. (1981). There's a SMART way to write management goals and objectives. *Management Review*, 70(11), 35–45.

5.4.8 Dijital öykülemeye ilişkin literatür ve meta-analiz çalışmaları

Bunlar DST araştırmalarına sentez düzeyinde bakış açıları sağlamaktadır.

- Sabari, N. A. S., & Hashim, H. (2023). Sustaining Education with Digital Storytelling in the English Language Teaching and Learning: A Systematic Review. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 13(4), 208–224.
- Chen, H.L. & Chuang, Y.C. (2020). The effects of digital storytelling games on high school students' critical thinking skills. *Journal of Computer Assisted Learning*, 37(1), 265–274. <https://doi.org/10.1111/jcal.12487>
- Adara, R. & Budiman, R. & Puspahaty, N., & Dhama, S. (2022). Using Digital Storytelling to Reduce Demotivation during Covid-19 Pandemic: A Conceptual Study. *SALEE: Study of Applied Linguistics and English Education*. 3. 230-243. 10.35961/salee.v3i2.506.
- Yuliani, S., & Hartanto, D. (2021). Designing Digital Storytelling In English Online Learning. *International Journal of Educational Management and Innovation*, 2(3), 309–321. <https://doi.org/10.12928/ijemi.v2i3.4139>

Özetle,

Sürekli Mesleki Gelişim

- Yansıtıcı ve kanıta dayalı öğretim uygulamalarını bilgilendirmek için güncel araştırmalarla etkileşim kurmak.
- DST yaklaşımlarını farklı dilsel, kültürel ve kurumsal bağlamlara uyarlar.
- Deneyim ve kaynak alışverişinde bulunmak için profesyonel ağlara ve uygulama topluluklarına katılın.
- Anlamlı dil öğrenimini sürdürmek için görev tabanlı ve proje tabanlı metodolojileri entegre edin.
- DST'yi yeniliğe ve uyarlamaya açık, gelişen bir pedagojik uygulama olarak görün.

Temel kavramlara geri dönelim: [Teorik çerçeve](#)

5.5 Geleceğe bakış: Yenilikçiliğin sürdürülebilirliği

Bu bölümde yer alan kaynaklar, öğretmenlere DST'nin dil eğitiminde nasıl etkili bir şekilde kullanılabileceğine dair çeşitli bakış açıları sunmaktadır. Bu rehber kitapta ele alınan öğrenenlerin, bağlamların ve öğretim yaklaşımlarının çeşitliliğini yansıtan teori, araştırma ve sınıf temelli örnekleri bir araya getirmektedir.

Bu okumalar, takip edilecek sabit modeller sunmak yerine, eğitimcileri fikirleri keşfetmeye, kendi uygulamaları üzerinde düşünmeye ve DST etkinliklerini öğrencilerinin dil seviyelerine, kültürel geçmişlerine ve öğrenme ortamlarına uyacak şekilde uyarlamaya davet etmektedir. Öğretmenler kendi ihtiyaçlarına en uygun kaynakları seçmeye ve bunları anlamlı, kapsayıcı ve yaratıcı öğrenme deneyimleri geliştirmek için ilham kaynağı olarak kullanmaya teşvik edilmektedir.

Bu materyallerle etkileşim kurmak, eğitimcilerin DST'yi öğretimlerine entegre etme konusunda güven kazanmalarına ve dijital ve çok kültürlü ortamlarda dil eğitiminin değişen taleplerine düşünceli bir şekilde yanıt vermelerine yardımcı olarak sürekli mesleki gelişimi de destekleyebilir.

Pratik uygulama fikirlene göz atmak için

Bölüm 3: Örnek Ders planları ve öğretim ipuçları

5. Referanslar

- Adara, R. A., Budiman, R., Puspahaty, N., & Yanti, S. D. (2022). Using Digital Storytelling to Reduce Demotivation during Covid-19 Pandemic: A Conceptual Study. *SALEE: Study of Applied Linguistics and English Education*, 3(2), 230–243.
<https://doi.org/10.35961/salee.v3i2.506>
- Aljohani, M. (2017). Principles of “constructivism” in Foreign Language Teaching. *Journal of Literature and Art Studies*, 7(1), 97–107.
- Alshaye, S. (2021). Digital storytelling for improving critical reading skills, critical thinking skills, and self-regulated learning skills. *Cypriot Journal of Educational Science*. 16(4), 2049-2069 <https://doi.org/10.18844/cjes.v16i4.6074>
- Azliza, N. D., Dalim, S. F., Ibrahim, N., Zulkipli, Z. A., & Mohd Yusof, M. M. (2019). Digital storytelling for 21st-century learning: A study on pre-service teachers’ perception. *Asian Journal of University Education*, 15(3), 226–235.
- Bala, P., Nisi, V., & Nunes, N. J. (2024). Stories as Boundary Objects: Digital Storytelling with Migrant Communities for Heritage Discourses. *Proceedings of the ACM on Human-Computer Interaction*, 8(CSCW1), 1-32.
- Brailas, A. (2021). Digital storytelling and the narrative turn in psychology: Creating spaces for collective empowerment. *Global Journal of Community Psychology Practice*, 12(4), 1-19. <http://dx.doi.org/10.17613/4h64-8470>
- Bruner, J. (1986). *Actual Minds, Possible Worlds*. Cambridge, Massachusetts: Harvard University Press.
- Basyoni, A., Bee, M. S. H., & Seng, G. H. (2022). Effectiveness of using digital storytelling in enhancing critical listening skills among Saudi Ninth Graders. *Journal of Education and Social Science*, 20(3), 69-85.
- Cummins, J. (2007). Promoting literacy in multilingual contexts (Research Monograph No. 5). The Literacy and Numeracy Secretariat, Ontario Ministry of Education.
<https://www.onted.ca/monographs/what-works/promoting-literacy-in-multilingual-contexts>
- de Jager, A., Fogarty, A., Tewson, A., Lenette, C., & Boydell, K. M. (2017). Digital Storytelling in Research: A Systematic Review. *The Qualitative Report*, 22(10), 2548-2582. <https://doi.org/10.46743/2160-3715/2017.2970>
- Dewey, J. (1929). *The Quest for Certainty*. New York: Minton.
- Donato, R. (1994). Collective scaffolding in second language learning. In J. P. Lantolf & G. Appel (Eds.), *Vygotskian approaches to second language research* (pp. 33–56). Norwood, NJ: Ablex.
- Fokides, E. (2016). Using autobiographical digital storytelling for the integration of a foreign student in the school environment. A case study. *Journal of Information Technology Education: Innovations in Practice*, 15(1), 99-115.
- Gragera, M. R., & Rodríguez, C. C. (2023). Píldoras formativas para el profesorado de lengua extranjera: propuestas didácticas basadas en el uso de TAC. In *Tecnologías emergentes y pedagogía de la innovación* (pp. 147-159). Dykinson

- Ginting, D. A., Ramadhani, M., Hassan, M., & Yusrah, Y. (2021). Enhance Students' Reading Comprehension through Digital Storytelling. *Anglo-Saxon: Jurnal Ilmiah Program Studi Pendidikan Bahasa Inggris*, 12(2), 201-206.
- Grigsby, Y., Theard-Griggs, C., & Lilly, Chr. (2015). (Re)Claiming Voices: Digital Storytelling and Second Language Learners. *Acta Technologica Dubnicae*, 5(1), 10.1515/atd-2015-0034
- Hussain, R., Khan, M. Z., & Asif, M. (2021). English 4 'Once Upon a Time' in Digital Age: Impact of Digital Storytelling on Listening Skills of ESL Learners. *International Journal of Islamic Business, Administration and Social Sciences (JIBAS)*, 1(3), 41–56.
- Indriani, S., & Suteja, H. (2023). Fostering Reading Interest through Digital Storytelling for Young Learners in the Early Childhood. *Journal of Education and Learning (EduLearn)*, 17(2), 301-306.
- Kallinikou, E., & Nicolaidou, I. (2019). Digital Storytelling to Enhance Adults' Speaking Skills in Learning Foreign Languages: A Case Study. *Multimodal Technologies and Interaction*, 3(3), 59. <https://doi.org/10.3390/mti3030059>
- Kapur, R. (2018). The Significance of Social Constructivism in Education. <https://www.researchgate.net/publication/323825342>
- Karakuş, M., Türkkan, B. T., & Namlı, N. A. (2020). Investigation of the effect of digital storytelling on cultural awareness and creative thinking. *Education and Science*, 45(203), 309-326.
- Katifori, A., Perry, S., Vayanou, M., Antoniou, A., Ioannidis, I. P., McKinney, S., ... & Ioannidis, Y. (2020). "Let them talk!" exploring guided group interaction in digital storytelling experiences. *Journal on Computing and Cultural Heritage (JOCCH)*, 13(3), 1-30.
- Kaufman, D. (2004). Constructivist issues in language learning and teaching. *Annual Review of Applied Linguistics*, 24, 303-319.
- Kelly, G. J. (2012). Epistemology and educational research. In *Handbook of complementary methods in education research* (pp. 33-55). Routledge.
- Kendrick, M., Early, M., Michalovich, A., & Mangat, M. (2022). Digital Storytelling With Youth From Refugee Backgrounds: Possibilities for Language and Digital Literacy Learning. *TESOL Journal*, 56, 961-984. <https://doi.org/10.1002/tesq.3146>
- Lambert, J. (2009). Where it all started: The Centre for Digital Storytelling in California. In J. Hartley & K. McWilliam (Eds.), *Story circle: Digital storytelling around the world* (pp. 79-90). Oxford, UK: Wiley-Blackwell.
- Martinidou, E. (2022, January). Postgraduate Dissertation, Digital storytelling in language learning activities with migrant children. <https://apothesis.eap.gr/handle/repo/54640>
- McKillop, C. (2005). Storytelling grows up: using storytelling as a reflective tool in higher education. Paper presented at the Scottish Educational Research Association conference (SERA 2005), 24-26 November, Perth, Scotland.
- Mello, R. (2001). The Power of Storytelling: How Oral Narrative Influences Children's Relationships in Classrooms. *International Journal of Education & the Arts*, 2(1), 1-15.
- Mohammed, S., & Kinyo, L. (2020). Constructivist theory as a foundation for the utilization of digital technology in the lifelong learning process. *Turkish Online Journal of Distance Education*, 21(4), 90-109.

- Munajah, R., Sumantri, M. S., & Yufiarti, Y. (2023). The use of digital storytelling to improve students' writing skills. *Advances in Mobile Learning Educational Research*, 3(1), 579–585. <https://doi.org/10.25082/AMLER.2023.01.006>
- Nair, V., & Yunus, M. M. (2021). A Systematic Review of Digital Storytelling in Improving Speaking Skills. *Sustainability*, 13(17), 9829. <https://doi.org/10.3390/su13179829>
- Normann, A. (2011). Digital storytelling in second language learning: A qualitative study on students' reflections on potentials for learning. Master's thesis, NTNU, Trondheim.
- Humairoh, N. M. F. (2023). Building undergraduate students' cultural identity through digital storytelling. *Communication Teacher*, 37(3), 235-245.
- Ohier, J. (2007). Art, storytelling, and the digital economy. *SchoolArts: The Art Education Magazine for Teachers*, 107(2), 58-59.
- Phillips, D. C. (1995). The good, the bad, and the ugly: The many faces of constructivism. *Educational Researcher*, 24(7), 5-12.
- Piaget, J. (1980). The psychogenesis of knowledge and its epistemological significance. In M. Piatelli-Palmarini (Ed.), *Language and learning* (pp. 23-34). Cambridge, MA: Harvard University Press.
- Radaideh, E., Al-Jamal, D., & Sa'di, I. (2020). Digital storytelling: time to be considered in reading comprehension. *Universal Journal of Educational Research*, 8(6), 2621-2633. <https://doi.org/10.13189/ujer.2020.080645>
- Robin, B. (2006). The Educational Uses of Digital Storytelling. In C. Crawford, R. Carlsen, K. McFerrin, J. Price, R. Weber & D. Willis (Eds.), *Proceedings of SITE 2006--Society for Information Technology & Teacher Education International Conference* (pp. 709-716). Orlando, Florida, USA: Association for the Advancement of Computing in Education (AACE). Retrieved September 15, 2025, from <https://www.learntechlib.org/primary/p/22129/>.
- Robin, B. R. (2016). The power of digital storytelling to support teaching and learning. *Digital Education Review*, 17-29.
- Rodríguez, C. L., García-Jiménez, M., Massó-Guijarro, B., & Cruz-González, C. (2021). Digital storytelling in education: A systematic review of the literature. *Review of European Studies*, 13, 13.
- Sabari, N. A. S., & Hashim, H. (2023). Sustaining Education with Digital Storytelling in the English Language Teaching and Learning: A Systematic Review. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*, 13(4), 208–224.
- Sánchez-Rivas, E., Ramos-Núñez, M. F., Ruiz-Palmero, J., & Rubio-Gragera, M. (2023). Review of scientific production concerning Storytelling mediated by technology between 2019 and 2022 through SCOPUS. *Research Square*. <http://dx.doi.org/10.21203/rs.3.rs-3596531/v1>
- Sembiring, D. L. B., & Simajuntak, D. C. (2023). Digital storytelling as an alternative teaching technique to develop vocabulary knowledge of EFL learners. *Journal of Languages and Language Teaching*, 11(2), 211-224.
- Selçuk, Z. V., Mercan, G., & Köseoğlu, P. (2023). Research on Digital Storytelling (DST) in the Context of Information and Communication Technologies (ICT): A Systematic Review (January 2018-June 2023). *Milli Eğitim Dergisi*, 52(1), 941-970.
- Shelby-Caffey, C., Úbédá, E., & Jenkins, B. (2014). Digital storytelling revisited: An Educator's use of an innovative literacy practice. *Reading Teacher*, 68(3), 191–199. <https://doi.org/10.1002/trtr.1273>

- Swain, M., Brooks, L., & Tocalli-Beller, A. (2002). Peer-peer dialogue as a means of second language learning. *Annual Review of Applied Linguistics*, 22, 171–185.
- Tam, M. (2000). Constructivism, instructional design, and technology: Implications for educational technology and society. *Educational Technology Society*, 3(2), 50-60.
- Tanrikulu, F. (2022). Students' perceptions about the effects of collaborative digital storytelling on writing skills. *Computer Assisted Language Learning*, 35(5-6), 1090-1105.
- Yuliani, S., & Hartanto, D. (2021). Designing Digital Storytelling in English Online Learning. *International Journal of Educational Management and Innovation*, 2(3), 309-321. <https://doi.org/10.12928/ijemi.v2i3.4139>